

Rösta på Sverigedemokraterna den 7 juni!

Ge oss Sverige tillbaka!

► Under parollen "Ge oss Sverige tillbaka" driver Sverigedemokraterna en landsomfattande kampanj med målet att erövra ett mandat i Europaparlamentet. Runt om i Sverige arbetar partiets aktivister med att sprida Sverigedemokraternas Sverigevänliga politik via flygblad, tidningar, affischer och personliga möten på gator och torg. Och man tar sig tid att diskutera med väljarna och visa att EU berör oss alla i vår vardag.

Samtidigt pågår en landsomfattande torgmötesturné där Sven-Olof Sällström, toppnamn på Sverigedemokraternas lista till Europaparlamentsvalet, planerar att besöka drygt 80 olika städer tillsammans med partiordförande Jimmie Åkesson och ungdomsförbundets ordförande Erik Almqvist.

Sverigedemokraterna skiljer sig på ett grundläggande sätt från till exempel de mindre partier som fått mycket mediauppmärksamhet. Sverigedemokraterna är uppbyggt av lokal aktivism. Detta frivilliga, folkrörelseorganiserade engagemang skapar grunden för att Sverigedemokraterna en dag ska kunna bli det ledande partiet i Sverige.

Sidan 10

Valupptaktsmötet

► Sverigedemokraternas centrala valupptaktsmöte i Stockholm fick stor uppmärksamhet i media med reportage i bland annat Rapport.

Sidan 11

Invandrare för SD

► Anna Hagwall, själv invandrare, inbjuder invandrare att bekanta sig med Sverigedemokraterna.

Sidan 12

Grattis på 30-årsdagen!

► SD-Kuriren vill å hela partiets vägnar gratulera Sverigedemokraternas ordförande Jimmie Åkesson som fyllde 30 år den 17 maj.

Jimmie valdes till partiordförande 2005. Han är född och uppväxt i Sölvesborgs kommun där han sedan 1998 sitter i kommunfullmäktige. Sverigedemokrat har han varit sedan 1995.

Jimmies arbete i Sverigedemokraternas riksorganisation påbörjades 1997 då han invaldes i parti-

styrelsen. Sedan dess har han haft många olika uppdrag. Han var till exempel, såsom ordförande i programkommissionen, huvudförfattare till principprogrammet 2003 och demokratiprogrammet 2004.

I EU-valet 2004 var Jimmie Åkesson ett av toppnamnen, bakom Sten Andersson, och gjorde sig känd som en flitig torgmötestalare.

Som partiordförande ägnar Jimmie mycket tid åt resande. Också de politiska uppdragen – både i Sölves-

borgs kommun och i Region Blekinge – tar mycket tid i anspråk.

Perioden efter valet 2006 har varit hektisk för hela partiet och i synnerhet för Jimmie som deltagit i ett antal debatter i radio och teve.

I skrivande stund befinner sig Jimmie på en torgmötesturné med drygt 80 stopp över hela landet. Han kampanjar tillsammans med Sven-Olof Sällström, Sverigedemokraternas toppkandidat i det stundande EU-valet den 7 juni. ■

Ung kandidat

► Andrea Brodin från Hudiksvall är en av de ungdomar som kandiderar för Sverigedemokraterna i EU-valet.

Sidan 13

EU-byråkraterna tar makten

Sidan 4

Jan Guillou granskade SD

Sidan 8

Rösta i EU-valet!

Sidan 16

Låt EU-valet leda till frihet från EU!

JAG VAR EN AV DEM som valde att rösta ja till EU i valet 1994. För mig handlade det om en tro på att de europeiska folken måste komma närmare varandra, dels för att undvika att kontinenten dras in i fler förödande krig, dels för att det krävs ett gemensamt arbete om vi ska lyckas med att göra något åt växande miljöproblem, den gränsöverskridande och allt grövre brottsligheten

och så vidare. Jag var då övertygad om att detta bäst kunde ske i EU:s regi. Jag var nämligen övertygad om att EU-samarbetet handlade om ett mellanstatligt samarbete, det vill säga ett samarbete mellan självständiga nationalstater – på lika villkor. Men tänk så fel jag hade.

Sedan dess har EU alltmer kommit att utvecklas till ett antidemokratiskt och överstatligt organ med

stormaktsambitioner, vilket på sikt hotar inte bara Europas nationalstater utan även vår personliga frihet. Det var inte detta jag röstade ja till 1994. Jag har därför kommit att ändra åsikt i frågan, och jag anser numer att Sverige borde lämna EU så snart det är möjligt. Och eftersom Sverigedemokraterna går till val på ett utträdeskrav, är valet för mig mycket enkelt.

Är då det europeiska samarbetet dömt att misslyckas? Om EU fortsätter att utvecklas till ett överstatligt organ, vilket alla tecken tyvärr tyder på i dag, är mitt svar på frågan onekligen Ja. Samtidigt bär jag på en förhoppning att det ska vara möjligt att nedmontera EU till förmån för ett mer demokratiskt och mellanstatligt samarbete mellan Europas folk; ett samarbete på lika villkor. Men för att detta ska vara möjligt krävs det att alla EU-kritiker, även Du som läser detta, väljer att säga ifrån.

Valet till Europaparlamentet den 7 juni är ett mycket viktigt val. Jag vet att många av Sverigedemokraternas sympatisörer av tradition är mycket EU-kritiska. Många är till och med så kritiska till EU att man inte ser någon som helst anledning till att rösta i valet till Europaparlamentet. Inget kan vara mer felaktigt. För vad man än anser om EU så vill jag påpeka att vi alla – även du – påverkas av EU i allra högsta grad. Och om vi inte säger ifrån idag, är risken uppenbar att en liten maktelit i Bryssel kommer att bestämma över hela vår vardag i morgon. ■

Richard Jomshof

richard.jomshof@sverigedemokraterna.se

Jimmie Åkesson partiledare

Sverigedemokraterna är, liksom de flesta svenskar, motståndare till det europeiska monsterbygget. Vår enda chans att kritisera EU är att utnyttja vår rösträtt. Om vi inte säger ifrån idag riskerar vi att ännu mer makt flyttas till Bryssel. Europaparlamentsvalet den 7 juni är därför ett mycket viktigt val. Visa vad du tycker om EU genom att rösta på Sverigedemokraterna den 7 juni!

Jimmie Åkesson

Vi kan aldrig stödja Sahlin

Mona Sahlin – en katastrof för Sverige? Foto: Photo2be

PÅ FÖRSTA MAJ 2009 talade Socialdemokraternas partiledare Mona Sahlin i Lund och Malmö. Mona Sahlin lär i sitt tal ha sagt att vi sverigedemokrater uttalat att vi aldrig kan samarbeta med Socialdemokraterna. Detta är helt felaktigt.

Det vi sagt är att vi aldrig aktivt kommer att medverka till att Mona Sahlin blir statsminister i Sverige. Sverigedemokraterna har annars inga problem med att samarbeta

med vare sig socialdemokratin eller borgerligheten såvida vi kan få gehör för våra grundläggande ståndpunkter och krav.

Men Mona Sahlin, som Sveriges statsminister, vore en fullständig katastrof för hela vårt land. Det är många eniga om. ■

Björn Söder

bjorn.soder@sverigedemokraterna.se

"SD-expert" i själva verket SD-motståndare

PETTER LARSSON ÄR en journalist som ofta anlitas av media för att skriva "granskande" artiklar om Sverigedemokraterna. Senast ut var tidningen Sydsvenskan som i våras gav Larsson uppdraget att skriva en omfattande artikelserie om partiet.

Den 23 april 2009 rapporterar den syndikalistiska tidningen Arbetsaren följande kring hur Sverigedemokraterna ska stoppas:

"Den motsatta positionen intogs av journalisten Petter Larsson, som framhöll vikten av att brännmärka

partiet i varje givet läge. Detta för att kunna använda dem som ett slagträ mot främlingsfientliga tendenser hos till exempel Folkpartiet och Moderaterna."

Den objektive granskaren har talat. Tro dock inte att detta uttalande kommer att hindra media från att anlita Larsson som "SD-expert" även i framtiden. ■

Mattias Karlsson

mattias.karlsson@sverigedemokraterna.se

SD KURIREN

En budkavle är utskickad. Den löper genom dag och natt. Den går, såsom otaliga budkavlar fördom har gått, rättsols från gård till gård, från härad till härad. Det är den löpande elden som genom dag och natt skall kringföras. Budkavle går! Rid i natt!

Vilhelm Moberg, 1941

Sverigedemokraterna

Box 200 85
104 60 Stockholm
08-50 00 00 50
info@sverigedemokraterna.se
www.sverigedemokraterna.se

SD-Kuriren

Box 130 45
250 13 Helsingborg
0455-151 33
redaktion@sdkuriren.se
www.sdkuriren.se

Ansvarig utgivare & chefredaktör

Richard Jomshof
0455-30 52 14
richard.jomshof@sdkuriren.se

Redaktion

Jens Leanderssom
Hans-Olof Andersson
Johnny Skalin

Utgivning

SD-Kuriren utkommer med cirka sex nummer per år till Sverigedemokraternas medlemmar samt övriga prenumeranter.

Prenumeration, 6 nummer

50 kronor på bg 5280-7005.

Annonsering

Se www.sdkuriren.se eller ring 0455-151 33.

Upplaga

25 000 ex (februari 2009)

SD-Kuriren utges av Sverigedemokraterna och är officiellt partiorgan. De åsikter redaktionen eller externa skribenter uttrycker i tidningen behöver inte nödvändigtvis motsvara partiets ståndpunkter. Redaktionen tar tacksamt emot foton, artiklar, sakuppgifter, tidningsutklipp och teckningar. Insänt material betraktas som tillhörande SD-K:s arkiv. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta, rätta, redigera, illustrera och publicera insänt material. Redaktionen ansvarar inte för obeställt material.

© Sverigedemokraterna. Eftertryck tillåts endast om källan anges.

ISSN 0284-6861

SD-Kuriren på nätet – uppdateringar dygnet runt, 100 000 besök per månad.

Ny asylmottagningsutredning föreslår nya överbud

Svensk invandringspolitik blir allt mer generös. Foto: Photo2be

DECEMBER 2007 tillsatte regeringen en utredning med uppdraget att se över den svenska asylmottagningen. Utredare blev Sören Häggroth, generaldirektör på fortifikationsverket, och i slutet på februari överlämnade han sin utredning till migrationsminister, Tobias Billström. Några av de konkreta förslagen är värda att kommentera:

- Asylsökande ska från dag till dag ges möjlighet att arbeta i Sverige. Jag menar att det är ett direkt förkastligt förslag. Det skapar ytterligare incitament för människor utan skyddsbehov att ta sig till Sverige. Förutom allmänt ökad invandring riskerar det också att leda till ytterligare undanträngning och lönedumpning för svenska löntagare. Utredare Häggroth säger själv till Dagens Samhälle att "det ökar deras möjlighet att få stanna som arbeidskraftsinvandrare".

- Att garantera alla asylsökande så kallat ankomstboende i vanliga lägenheter under de första fyra veckorna från ankomsten riskerar

att leda till undanträngning av bostadslösa svenskar och kommer att driva upp statens kostnader för asylmottagningsprocessen. Att hänvisa asylsökande till ett enklare förläggningsboende under hela den tid det tar att fastställa om de överhuvudtaget har rätt att vistas i landet kan inte anses vara orimligt.

- Det ekonomiska biståndet till asylsökande ska höjas. Min uppfattning är att samhällets kostnader för invandring, asylmottagning och integration redan är för höga.

- Kommunerna ska åläggas att ordna svenskundervisning och praktikplatser till alla asylsökande. Varför ska vi spendera stora summor av skattebetalarnas pengar på att lära ut svenska och ordna selsättningsåtgärder till mängder av människor som kanske inte har rätt att stanna i landet?

Dessutom finns förslag om att erbjuda en aktivitetsbonus/praktikbonus. Att få möjligheten till kostnadsfri svenskundervisning och praktik på den svenska arbetsmarknaden är en belöning i sig. Om

staten vill stimulera asylsökande till att delta i arbetsmarknadspraktik och svenskundervisning – vilket jag alltså tycker är helt onödigt – bör det ske genom att man helt enkelt drar in dagersättningen för dem som vägrar, inte genom belöningar som drar upp samhällets kostnader ytterligare.

Vad som verkligen blir av denna utredning återstår förstås att se. Moderaternas nyligen framlagda rapport om invandringspolitik talar delvis ett annat språk, men den kommer å andra sidan inte att passera övriga allianspartier utan att först tvättas till oigenkännlighet. Och inte heller den berör det verkliga huvudproblemet, att invandringen är för stor för vårt lilla land att hantera. Det står helt klart för mig att det enda som kan leda till en förändring i det avseendet är att Sverigedemokraterna kommer in i riksdagen med möjlighet att påverka. ■

Jimmie Åkesson

jimmie.akesson@sverigedemokraterna.se

Riv upp pensionsuppgörelsen!

DET NUVARANDE pensionssystemet har misslyckats med att garantera landets äldre en varaktig trygghet och kan liknas vid ett politiskt hasardspel. Därför bör pensionsuppgörelsen rivas upp menar Sverigedemokraternas vice ordförande, Jonas Åkerlund:

En av samhällets viktigaste uppgifter är att förvalta pensionerna så att människor senare i livet kan lita på att deras pensionsavgifter verkligen ger den förespeglade pensions-

nivån. Genom pensionsreformen och det skrotade ATP-systemet skapades förvisso ett pensionssystem som, teoretiskt, anses bättre anpassat efter löneutvecklingen. Men pensionssystemet innebär även, i och med börsexponeringen, att det också är känsligt för finansiell turbulens och låg riskvilja. Därav nödvändigheten med den automatiska balanseringen, den så kallade pensionsbromsen.

Att börsindex i en historisk tillbakablick haft en positiv utveckling

garanterar inte att den också behöver ha det framgent. När dessutom AP-fonderna i vissa fall präglas av låg riskspridning kan man i en viss mening likställa pensionsfrågan med ett politiskt hasardspel med pensionspengarna. För oss Sverigedemokrater är detta inte acceptabelt.

Pensionsfrågan är mer än bara pengar in och pengar ut. I förlängningen handlar pensionen om den livssituation pensionären befinner sig i – där man har sitt arbetsliv bak-

om sig och därmed är helt utlämnad åt varaktigheten i de politiska löften som givits. Det svenska välfärdssystemet måste därför baseras på en varaktig trygghet.

Ett så viktigt åtagande som pensioner måste bygga på långsiktighet, de måste vara prognostiserbara och systemet måste skapa så få fattigpensionärer som möjligt. Pensionärerna måste skyddas eftersom de varken kan byta arbetsgivare eller gå i strejk. Genom pensionsuppgörelsen mellan de borgerliga partierna

och Socialdemokraterna sköts dessa grundläggande värderingar i sank. Sverigedemokraternas politiska mål är att riva upp pensionsuppgörelsen, att värdesäkra pensionerna och att höja garantipensionen. ■

Jonas Åkerlund

jonas.akerlund@sverigedemokraterna.se

Sveriges fritidsfiskare kan tillfälligt andas ut

ÄNDA SEDAN JAG som fyraåring fick mitt första bambumetspö och på "första metardagen" fick följa med morfar till en vassbevuxen insjövik i hjärtat av mörkaste Småland, har fisket varit en viktig del av mitt liv.

Fritidsfisket och kanske speciellt det fria havsfisket utan krav på fiskkort har skänkt mig fantastiska naturupplevelser. Att för en stund lämna civilisationen och alla krav och måsten bakom sig och ge sig ut på en fisketur har för mig liksom för miljontals andra svenskar kommit att bli stark symbol för personlig frihet.

Kravlösheten i detta fritidsnöje

var dock uppenbarligen någonting som irriterade den totalitära EU-byråkratin och därför lade man för en tid sedan fram ett förslag om att alla fritidsfiskare, som önskade fiska i vatten inom EU-området, först skulle tvingas ansöka om tillstånd, och därefter föra protokoll och rapportera in sin fångst till en kontrollerande myndighet.

Förslaget rev dock upp en folkstorm bland Europas miljontals fritidsfiskare och enligt www.sportfiskarna.se den 2 april backar nu EU-kommissionen från förslaget.

Sveriges fritidsfiskare kan alltså andas ut, men som "Sportfiskarna" skriver är "faran att EU ska lägga byråkratiska dimridåer runt sport-

fisket på inget sätt över."

Även om man ibland gör den här typen av tillfälliga strategiska reträtter, så är EU-elitens ambition sedan länge klar. Man tänker inte ge sig förrän de Europeiska nationalstaterna har likriktats till döds och förrän den nya monsterstatens tentakler sträcker sig in i varje liten vrå av våra liv. Det är just därför vi måste göra oss kvitt eländet medan vi fortfarande kan. ■

Mattias Karlsson

mattias.karlsson@sverigedemokraterna.se

Flugfiskare Linus Bylund kan än så länge strunta i att rapportera till EU om sin fångst.

Sven-Olof Sällström, förstanamn för Sverigedemokraterna i EU-valet, kommenterar Lissabonfördraget:

Ni har inte mandat till detta

EU-byråkrater driver EU mot en överstatlig organisation. Foto: EU Audiovisual Service

När Sverige röstade för en anslutning till EU den 13 november 1994 avstod jag från att rösta. Men jag minns att jag på den tiden hade en positiv inställning till EU.

JAG MINNS MYCKET VÄL ja-sidans argumentation, som jag då i min enfald trodde på; svenska kollektivavtal var inte hotade, strejkrätten var säkrad, neutraliteten och alliansfriheten skulle även fortsättningsvis vara garanterad, Sverige skulle förbli en självständig och suverän nation, samt att EU var ett samarbetsorgan mellan självstän-

diga, oberoende och demokratiska europeiska nationer. Svenskarna trodde de sa ja till ett EU som omfattade då gällande avtal och fördrag. Det var i alla fall det budskap som trummades in av ja-sidans propaganda. Så naiv jag var! Så godtroget svenska folket var!

Fjorton år senare, torsdagen den 20 november 2008, skall för alltid kommas ihåg som det datum då regeringen Reinfeldt och den styrande majoriteten i Sveriges riksdag, svek nationen. Man valde att säga ja till Lissabonfördraget utan att först ha frågat svenska folket om lov. Dagens

EU, och den europeiska monsterstaten EU som nu växer fram, är någonting helt annat än det svenska folket en gång röstade ja till.

Vi har hört Reinfeldts och Borgs argument för de välfärdsförsämringar de genomfört de senaste två åren. Alla nedskärningar, utförsäljningar och avgiftshöjningar motiveras med att man har sökt och fått mandat för detta. Med detta menas att samtliga dessa åtgärder fanns med i det manifest som Alliansen gick till val på 2006. Frågorna har debatterats av såväl politiska motståndare som granskats av journa-

listerna. Inte minst har väljarna kunnat ta ställning, för eller emot. Så på den punkten har Reinfeldt rätt. Han har fått folkets mandat till detta. Det var dessa frågor de gick till val på, det var dessa frågor de vann valet på.

Lissabonfördraget, det vill säga det totala maktöverlämnandet till EU, har dock aldrig debatterats i en svensk valrörelse. Ej heller har man från regeringens sida sökt folkets stöd i en folkomröstning. Sanningen är helt enkelt att man i just denna fråga struntar i folkets vilja. En av de viktigaste ödesfrågorna när det gäller nationens överlevnad sedan

andra världskrigets dagar, trumfas igenom på ideologins altare, på demokratins bekostnad. För detta måste regeringen Reinfeldt för alltid bli hågkommen. En moderatledd regering svek svenska folket den 20 november 2008.

Detta hade du inte mandat för, Reinfeldt. Ni frågade aldrig svenska folket om lov!

Sven-Olof Sällström

sven-olof.sallstrom@sverigedemokraterna.se

EU tar makten över oss

■ Sverige kommer på sikt ingå i en gemensam EU-armé. Sverige ska förbehållslöst delta i EU:s utrikespolitiska och säkerhetspolitiska operationer. All svensk utrikes- och säkerhetspolitik kommer i framtiden att bestämmas inom EU.

■ Sverige har under hela FN:s historia varit en stark röst för de mindre bemedlade. Nu upphör Sveriges möjligheter att framföra en egen uppfattning i bland annat FN.

■ EU-eliten strävar efter att begränsa vilka åsikter som ryms inom Europasamarbetet. Risken finns att EU-kritiska och invandringskritiska partier inte tillåts delta.

■ Sverige måste harmonisera arbetsmarknadspolitik enligt EU:s direktiv. Det kan komma att påverka våra möjligheter till stödåtgärder, riktade arbetsmarknadsutbildningar, subventionerade anställningsformer och så vidare.

Blir svenska flaggan ett minne blott efter att EU fått sin vilja igenom? Foto: EU Audiovisual Service

■ Sverige måste harmonisera penningpolitiken med EU. Inte minst nu, i en lågkonjunktur, är det viktigt att ha en självständig riksbank som kan sätta räntan efter svenska förhållanden. En flytande kronkurs innebär också att vi nu i lågkonjunkturer får en "automatisk" devalve-

ring. Det vill säga svenska varor blir billigare utomlands, vilket innebär att färre svenskar mister jobbet.

■ I Lissabonfördraget fastslås att Euron ska införas inom hela EU. Sverige har inte förhandlat om något undantag, vilket bland andra Storbritannien och Danmark gjort.

Den svenska folkomröstningen gäller inte längre.

■ Sveriges naturtillgångar är hotade. Till exempel äger EU genom Euratomfördraget (bilaga till Lissabonfördraget) rätten till alla klyvbara material som framställs i eller importeras till ett enskilt medlemsland. Sverige har enligt den svenska myndigheten Bergsstaten cirka 15 procent av världens urantillgångar.

■ Sverige kan inte räkna med att ha en egen kommissionär (EU:s "regering") i framtiden. Endast två tredjedelar av länderna kommer att ha en kommissionär. Det är kommissionen som framlägger lagförslag och inte parlamentet. Utan kommissionär kan inte Sverige på något sätt påverka lagstiftningen. Inga lagar kommer att antas av de folkvalda i EU-parlamentet. De flesta lagarna antas utan parlamentarisk kontroll. Enbart cirka 15 procent av lagförslagen antas av ett sammankallat mi-

nisterråd, men fortfarande utanför EU-parlamentets kontroll.

■ Lissabonfördraget berör alla politikområden och inskränker Sveriges självbestämmande och suveränitet på alla dessa områden.

■ EU:s grundlag (Lissabonfördraget) är överordnad svensk grundlag. I och med detta upphör Sverige som självständigt suverän nationalstat. Sverige blir endast en delstat i det federalistiska Europas förenta stater. Vilket redan från början har varit EU-förespråkarnas målsättning.

Ge oss Sverige tillbaka! Rösta på Sverigedemokraterna i EU-valet den 7 juni 2009.

Sven-Olof Sällström

sven-olof.sallstrom@sverigedemokraterna.se

Lissabonfördraget ett hot mot Sverige

I regeringspropositionen som antogs av Sveriges riksdag kan man läsa:

”Den grundläggande mellanstatliga karaktären på samarbetet inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken består. Genom Lissabonfördraget överläts viss ytterligare beslutanderätt till Europeiska unionen.”

Nedan ska du få några exempel på vad regeringen menar med ”viss beslutanderätt”.

Lissabonfördraget innebär att Sverige avsäger sig sin självständighet i utrikespolitiska frågor:

ARTIKEL 24:1 Unionens befogenhet i fråga om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken ska omfatta alla utrikespolitiska områden och alla frågor som rör unionens säkerhet, inbegripet den gradvisa utformningen av en gemensam försvarspolitik som kan leda till ett gemensamt försvar.

ARTIKEL 24:3 Medlemsstaterna ska aktivt och förbehållslöst stödja unionens utrikes- och säkerhetspolitik i en anda av lojalitet och ömsesidig solidaritet och ska respektera unionens åtgärder på detta område.

Lissabonfördraget innebär att Sverige mister sin egen talan i FN:

ARTIKEL 27:2 Unionen ska företrädas av den höga representanten i frågor som rör den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Den höga representanten ska på unionens vägnar föra den politiska dialogen med tredje part och framföra unionens ståndpunkt i internationella organisationer och vid internationella konferenser.

ARTIKEL 34:1 Medlemsstaterna ska samordna sitt uppträdande inom internationella organisationer och vid internationella konferenser. De ska där hävda unionens ståndpunkter. Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik ska svara för denna samordning.

Lissabonfördraget innebär att Sverige förpliktar sig att ingå i ett gemensamt försvarssamarbete, samt delta i en gemensam EU-armé:

ARTIKEL 42:2 Den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik ska omfatta den gradvisa utformningen av unionens gemensamma försvarspolitik. Den kommer att leda till ett

Barosso vill förklara vad det är för vits med ett överstatligt EU. Foto: EU Audiovisual Service

gemensamt försvar, när Europeiska rådet med enhällighet har beslutat detta. Europeiska rådet ska i så fall rekommendera medlemsstaterna att anta ett sådant beslut i enlighet med sina respektive konstitutionella bestämmelser.

ARTIKEL 42:3 I syfte att genomföra den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik ska medlemsstaterna ställa civil och militär kapacitet till unionens förfogande för att bidra till de mål som fastställs av rådet. De medlemsstater som tillsammans upprättar multinationella styrkor får även ställa dem till förfogande för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

ARTIKEL 42:7 Om en medlemsstat skulle utsättas för ett väpnat angrepp på sitt territorium, är de övriga medlemsstaterna skyldiga att ge den medlemsstaten stöd och bistånd med alla till buds stående medel i enlighet med artikel 51 i Förenta Nationernas stadga. Detta ska inte påverka den särskilda karaktären hos vissa medlemsstaters säkerhets- och försvarspolitik.

Detta innebär i praktiken att Sverige överger deisen alliansfrihet i fredstid, syftande till neutralitet i krig. Det innebär att Sverige kommer att ingå i ett gemensamt försvarssamarbete, där svensk trupp kan komma att sändas runt om i världen för att utföra de beslut som EU tar. Målet för EU är att på samma sätt som är brukligt för USA och

Ryssland, sätta in militär trupp för att tillvarata EU:s intressen. Varhelst dessa intressen uppenbarar sig.

Om Lissabonfördraget varit i kraft när Irak invaderades hade med största sannolikhet svensk trupp deltagit, och också fortfarande befunnit sig i landet. Det framtida EU-landet Turkiet kan till exempel komma att skyddas av svensk trupp vid gränsen mot den kurdiska delen av Irak.

Vi Sverigedemokrater anser att svenska försvarets huvuduppgift är att försvara svenskt territorium och den svenska befolkningen. Fredsbevarande uppgifter under FN-mandat ryms inom försvarets uppgifter.

Demokratin är hotad

Kännetecknade för en demokratisk statsbildning är att alla åsikter och alla politiska viljeriktningar får komma till tals. Åsikts-, yttrande- och mötesfriheten är där grundmurad. Medborgarna får möjlighet att genom fria val välja sina företrädare till de parlamentariska församlingarna. Det är i en demokrati de folkvalda i dessa församlingar som har den slutgiltiga beslutanderätten, även över lagstiftningen.

I Lissabonfördragets EU kommer 85 procent av lagstiftningen inte att antas i några som helst folkvalda parlament.

ARTIKEL 10:4 De politiska partierna på europeisk nivå ska bidra till att skapa ett europeiskt politiskt medvetande och till att uttrycka unionsmedborgarnas vilja.

Detta innebär att politiska partier på europeisk nivå ska bidra till att stärka det europeiska politiska medvetandet. Detta innebär också att vi Sverigedemokrater, som motsätter oss federaliseringen av Europa och istället vill öka de nationella parlamentens inflytande, med minskat europeiskt politiskt medvetande som resultat, bryter mot denna artikel.

Kommer EU-kritiker inte att tillåtas i parlamentet? Kommer EU-kritiker inte att tillåtas forma partibildningar i EU-systemet? ■

Sven-Olof Sällström

sven-olof.sallstrom@sverigedemokraterna.se

Kampanj mot EU:s legalisering av ritualsakt

SVERIGEDEMOKRATERNA protesterar mot EU:s beslut om att tvinga Sverige att legalisera ritualsakt. Man startar nu en kampanj för bevara det svenska djurskyddet.

Europaparlamentet har beslutat att samtliga EU-länder måste legalisera religiös ritualsakt på obedövade djur. Slaktmetoden, som tillämpas av bokstavstroende muslimer och judar, innebär att djuret

utan bedövning får halsen avskuren för att förblöda till döds, vilket kan ta flera minuter.

Sverige är idag ett av få länder som inte tillåter Halal- och Kosher-slakt. Sveriges veterinärförbund avråder bestämt från metoden, som sägs skapa stort onödigt lidande.

Om ministerrådet väljer att fastställer parlamentets beslut tvingas dock Sveriges djurskyddslagstiftning anpassa sig därefter. Sven-Olof

Sällström, partiets toppkandidat i EU-valet kommenterar:

– Sverigedemokraterna kommer aldrig att acceptera att utländska politiker på röstfiske bland den ständigt växande muslimska väljargruppen i Europa ska kunna tvinga oss att avskaffa det svenska djurskyddet och införa tortyrliknande slaktmetoder. För oss går djurskydd alltid före mångkulturalism och självbestämmande före EU-federalism. ■

blogg@sd-k

Jimmie Åkessons blogg finns på www.sdkuriren.se, där aktualiteter kommenteras.

Aftonbladet granskade och skvallrade

I mitten på februari fick vi se resultatet av Aftonbladets granskning av partiet. Jag ska erkänna att jag inte läst artiklarna särskilt noga. När det handlar om kvällspressen räcker det oftast med att slänga en blick på inramningen för att få en bild av vad de är ute efter. Det börjar bli lite tjatigt, minst sagt.

Jag tycker ändå att det började ganska bra. Jan Guillous reportage från veckan med mig blev ungefär så som jag föreställt mig ett bästasenario. Lite tillspetsat, lite insinuant, men på det hela taget ett schysst och ärligt jobb. (Läs min bild av Guillouveckan på sidan 8–9)

Efter Guillou följde tre dagars trams och skvaller, där allehanda utslutna, utslängda och utstötta före detta partimedlemmar fick komma till tals. Jag vet egentligen inte, men jag inbillar mig att vanligt, hyggligt folk förstår precis vad det handlar om: Att det är nödvändigt att hålla partiet fritt från tokstollar, bråkmakare och extremister. Det är i alla fall den reaktionen jag fått från den icke-politiska bekantskapskretsen och på mejl.

Det är möjligt att det tillhör gängse arbetssätt att granska ett parti genom att nästan enbart prata med sådana som har ett egenintresse i sparka tillbaka så mycket som möjligt. Kan dock inte erinra mig någon liknande artikelserie om något av riksdagspartierna. Det smått komiska i sammanhanget är att vi tydligen inte kan vinna den striden, oavsett hur vi gör. De före detta medlemmar som stolt poserar i Aftonbladet har tidigare kostat oss en hel del negativ publicitet genom sina påhitt. När vi sedan gör oss av med dem, vänder man också det emot oss. Det är säkert effektivt, men knappast hederligt.

Samma andas barn

Förspelet inför Davis Cupmötet i Malmö blev, precis som väntat, helt dominerat av kravallrykten. Det idrottsliga fick inte mycket utrymme. Vi sydsvenskar som sedan länge har sett framemot att kunna heja fram våra tennishjältar på plats i Baltiska hallen blev blåsta av Malmö stads fritidsnämnd. Extremismen segrade.

Malmö har den senaste tiden varit särskilt drabbat av dessa kravaller. Inte bara våra torgmöten har förstörts av vänsterextremisterna. European Social Forum, Rosengårdsupploppen och attackerna mot ett par Israelmanifestationer har gjort situationen exceptionell. Hur mycket kostar det oss skattebetalare? Vem ska få stopp på kravallerna?

Särskilt talande är det som skett inför Davis Cupmötet mellan Sverige och Israel. Det får sägas vara en smått unik – om än inte oväntad – händelse att kommunister, nazister och islamister samlas under gemensam flagg.

Samma andas barn, förenade genom antisemitismen.

Värva fyra väljare!

I EU-valet 2004 fick Sverigedemokraterna 28 303 röster, vilket innebar 1,13 procent. För att vara med och konkurrera om platserna krävs minst fyra procent.

Om varje person som röstade på Sverigedemokraterna i valet 2004 värvade fyra nya väljare skulle partiet få 141 515 röster vilket skulle ta Sverigedemokraterna till Europaparlamentet.

Du kan göra skillnaden. Rösta på Sverigedemokraterna i EU-valet 2009. Om du röstade på Sverigedemokraterna redan 2004 – gå in för att värva fyra nya väljare!

Citymail uppmanas bojkotta Sverigedemokraterna

► Fackföreningen Seko vill att Citymail i Stockholm och Göteborg ska neka att dela ut valmaterial från Sverigedemokraterna i samband med EU-valet i juni.

Uppmaningen framförs av Sekos klubbar vid Citymail i ett brev. Klubbordförande i Väst, Thomas Gorin, säger till Sekotidningen att Sverigedemokraterna får ha vilka åsikter de vill, men att det inte är moraliskt försvarbart att sprida åsikterna genom dem. Citymails vd Mats Forsberg har dock meddelat Seko att företaget inte tar politisk ställning. ■

Förtryck och brottslighet i Rosengård

► Polisen i Skåne har lämnat in en rapport till regeringen där det framgår en oro för en ökning av radikala islamistiska grupper i den invandrarartade förorten Rosengård i Malmö. Enligt uppgifter från muslimska föräldrar övertalas unga män att ansluta sig till radikala muslimska grupper. Även ensamstående muslimska kvinnor, som avstår att bära slöja, trakasseras.

Sammanfattningsvis ser polismyndigheten mörkt på situationen i Rosengård, där fortsatt våld och kriminalitet gör att bland annat räddnings- och utryckningsverksamheten drabbas hårt. Rapporten uppger även att antalet anmälningar om brott ökade med 22 procent under fjolåret. ■

Danskt gäng etablerar sig i Sverige

► Ett av Danmarks största kriminella gäng har fått fäste i Skåne. Flera personer med anknytning till det danska invandragänget, kallat Black Cobra, har gripits i Sverige. Black Cobra misstänks ligga bakom flera mord på oskyldiga i Danmark och nu oroar sig den svenska polisen för att det gatukrig som utkämpas i Danmark även skall sprida sig till Sverige. ■

Var tredje SFI-elev missar betygen

► Statskontoret höjer nu i en rapport rösterna och kräver att svenska för invandrare ska göras om från grunden.

Rapporten visar att resultaten är dåliga och att var tredje elev är utan betyg efter tre år. Bland orsakerna nämns lärarbrist och att analfabeter blandas med akademiker i undervisningen. Rapporten visar även att studieresultaten inte förbättrats sedan den nya kursplanen kom för några år sedan. ■

SD utvecklar egen TV-kanal

Sedan 2009 har en gammal dröm inom Sverigedemokraterna äntligen blivit verklighet. Det handlar om visionen att kunna ha en egen TV-kanal.

PÅ INTERNETADRESSEN www.youtube.com/SDTelevision kan man sedan början av året se på upp till tio minuter långa videoklipp. Chef för SD Television är Dragan Klaric från Helsingborg.

– Vi drog igång på allvar i början av 2009 och sen har det rullat på. Nu har vi producerat över femtio klipp. Youtube har en tidsbegränsning på tio minuter, men det går ju alltid att dela upp inslagen i flera delar. Vad man främst har producerat är intervjuer och ”soffprogram” med partiföreträdare, men man har hos statliga myndigheten Radio- och TV-verket ansökt om ett så kallad utgivningsbevis. Det är redan klart att detta kommer att beviljas, och med detta i handen kan SD Television arbeta precis som andra medier och till exempel filma ofentliga evenemang och intervjuar allmänheten på gator och torg.

Förutom Dragan Klaric har kanalen för närvarande ytterligare två fasta medarbetare, som gör re-

Trelleborgsaktive Helmuth Petersén (sittande till vänster) intervjuas av Mikael Eskilandersson. Stående syns Dragan Klaric.

search och leder intervjuerna och programmen. Den ena är Mikael Eskilandersson från Örkelljunga i Skåne. Den andra är Hans-Olof Andersson från Lund, som även sitter i redaktionen för SD-kuriren:

– Det ligger mycket arbete bakom inslagen, men detta är nog ändå det roligaste jag gjort inom Sverigedemokraterna. Det är enormt kreativt, och

det vi har sett hittills är bara början på något mycket större. Vi har bara börjat förverkliga de möjligheter som finns. Vi har arbetat mycket internt med att bygga vår journalistiska och tekniska kompetens, och nu när vi också har fått våra presskort ökar våra möjligheter ytterligare.

Kanalen får pengar från partiet centralt, men får även åtskilliga do-

nation från medlemmar. Den som vill donera sätter i så fall in pengar på Sverigedemokraternas vanliga bankgiro 5280-7005 och skriver ”donation SD Television”. För närvarande hoppas redaktionen få ihop medel för att inköpa en andra kamera. Detta kommer att utvidga möjligheterna vid inspelning och redigering enormt jämfört med att bara arbeta med en kamera.

Alla tre medarbetarna har många andra uppdrag för partiet. Hans-Olof Andersson är bland annat kommunpolitiker i Lund, och Mikael Eskilandersson regionpolitiker. Dragan Klaric är nog med att poängtera vad som är det allra viktigaste:

– Det viktiga nu är att hitta fler medarbetare. Det måste vara personer som är beredda att lägga själ och hjärta i vårt lagarbete.

Vi behöver inte bara bygga ut vår redaktion här i Skåne, utan också bygga upp fler redaktioner runt om i landet. Vi kan lova att det är givande att göra TV! ■

Fotnot: Du kan kontakta SD Television på följande epost-adress: redaktionen@sdtv.se eller ringa Dragan Klaric på 0708 - 11 15 37.

KUNGÖRELSE

Teckna dig för medlemslån 2009-2010!

Sverigedemokraternas mål är att nå över fyra procent i valet till europaparlamentet 2009, och dessutom att med god marginal klara inträdet i riksdagen 2010. Till detta finns en valbudget som omfattar 20 miljoner kronor.

För att finansiera valbudgeten fullt ut behöver partiet få in ytterligare några miljoner kronor. Därför har partistyrelsen beslutat att gå ut med ett erbjudande om att teckna skuldebevis.

VILLKOR: Det nominella värdet på ett skuldebevis är **5 000 kronor**. Lånet är maximerat till tusen skuldebevis. Försäljningen påbörjas 090515 och avslutas 100916 eller när samtliga tusen skuldebevis är tecknade.

AVKASTNING: Den totala avkastningen är 4 procent plus partiets resultat i riksdagsvalet 2010 avrundat till jämnt heltal. Ett valresultat på till exempel 3,6 procent ger 8 procent i avkastning.

BONUS: Om partiet kommer in i riksdagen fördubblas den totala avkastningen. Ett val-

resultat på till exempel 6,6 procent ger då 22 procent i avkastning.

MEDLEMSKAP: För att kunna teckna ett skuldebevis krävs att man är medlem i Sverigedemokraterna. Partiets medlemsregister är sekretesskyddat.

KONTANT BETALNING: Sätt in 5 000 kronor per skuldebevis på partiets bankgiro **5280-7005** eller plusgiro **23 45 65-0**. Namn, postadress och personnummer måste anges på betalningen. Skuldebeviset skickas med post inom cirka två veckor efter betalning.

BETALNING MED ÄLDRE OBLIGATION: Om du har kvar en obligation från 2006 som du ännu inte har löst in så kan du använda den för att betala skuldebevis i medlemslånet 2009-2010. Då får du 3 procent extra avkastning – utöver de 7 procent som valresultatet 2006 gav. Skriv namn, adress och personnummer på obligationens baksida. Ange att du vill köpa skuldebevis i det nya lånet. Ange också dina bankuppgifter (clearing och kontonummer). Skicka obligationen med

post, helst rekommenderat (partiet ansvarar inte för försvunna värdebevis) till **Sverigedemokraterna, Partikassören, Box 258, 371 24 Karlskrona**. Du får 500 kronor (7 procent avkastning plus 3 procent premie) insatt på ditt bankkonto. Skuldebeviset skickas med post inom cirka två veckor.

INLÖSEN: Inlösen sker vid tre tillfällen, den 1 maj 2011, 2012 respektive 2013. Fördelning mellan tillfällena sker genom lottning. All information om inlösen kommer att finnas på www.sverigedemokraterna.se. Sista dag för inlösen av skuldebrev är 2013-12-31.

Om du har frågor, kontakta partikassören på e-post bjorklund@sverigedemokraterna.se eller telefon **0455-151 33**.

Sverigedemokraternas medlemslån har förutsättning att bli en riktigt bra affär, både för dig och för partiet. Intresset kommer att vara stort och utgivningen är begränsad till tusen skuldebevis. Teckna dig nu!

SD-obligationer från 2006 kan nu lösas in

Obligationer från 2006 som ännu inte är inlösta kan nu lösas in. Det sker till ett värde av 5 350 kronor per obligation. Du måste ange

namn, adress, telefonnummer samt dina bankuppgifter (clearing och kontonummer, alternativt bankgiro- eller plusgironummer)

på baksidan av obligationen. Om dessa uppgifter saknas kan inlösen inte göras.

Vilka sitter i EU-parlamentet?

I de flesta medborgares ögon är EU-parlamentarikerna inte några kändisar. Foto: EU Audiovisual Service

DEN 7 JUNI ÄR DET som bekant val till Europaparlamentet. Europaparlamentet är den enda institutionen inom EU där ledamöterna väljs direkt av folket. Detta sker vart femte år i allmänna val. I dagsläget sitter 785 ledamöter från 27 länder i parlamentet. Dessa representerar cirka femhundra miljoner EU-medborgare. Första valet till Europaparlamentet gjordes 1979.

Parlamentets funktioner

Parlamentet har som funktion att stifta EU:s lagar, besluta om EU:s budget samt godkänna kommissionen, det vill säga EU:s regering. Parlamentet utgör, tillsammans med ministerrådet, EU:s lagstiftande gren. Till skillnad från nationella parlament kan emellertid inte Europaparlamentet själv initiera lagförslag; endast kommissionen, som inte är folkvald, kan lägga lagförslag.

Vid lagstiftningsförfaranden skickar kommissionen ett förslag till både parlamentet och ministerrådet. Parlamentet inkommer där efter med ändringsförslag, varefter dessa ändringar antingen godkänns eller skickas tillbaka för ytterliggare en runda med ändringar. Till slut

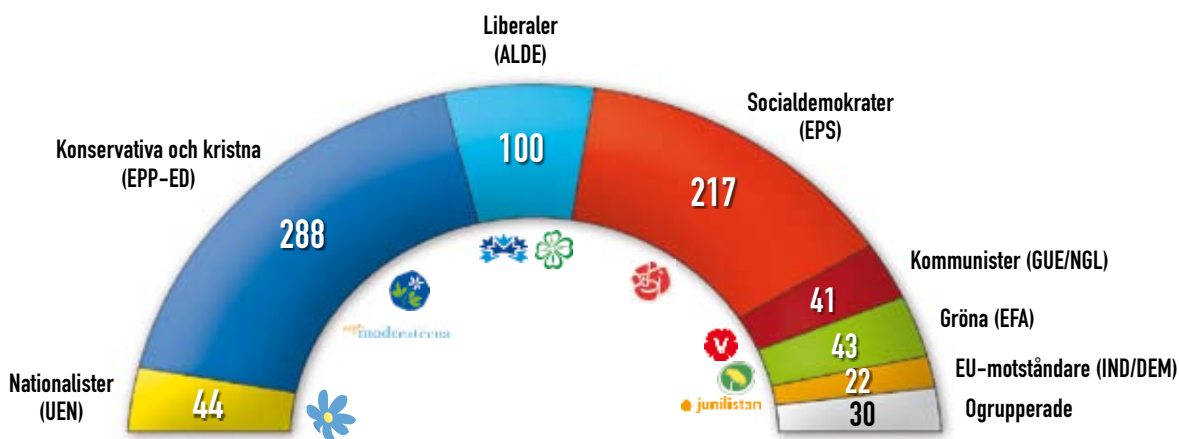
Parlamentet har i dagsläget inflytande över det som kallas EU:s första pelare, vilket är den överstatliga delen i EU. De andra två pelarna omfattar bland annat utrikes- och säkerhetspolitik samt polisiärt och straffrättsligt samarbete.

medan partigrupperna får ekonomiskt bidrag och mer talartid.

I dagsläget finns det sju olika partigrupper i Europaparlamentet med sammanlagt 755 ledamöter. Därutöver finns 30 ledamöter som är ogrupperade, bland annat repre-

struktur som behandlade vissa områden överstatligt och andra mellanstatligt.

I Amsterdamfördraget samt Nicefördraget fördes en rad tidigare mellanstatligt frågor över på första pelaren. Snart väntas dessutom

I EU-parlamentet gäller inte det svenska partiväsendet. Här är politikerna grupperade i EU-partier. Om Sverigedemokraterna vinner representation i EU-parlamentet kommer man sannolikt att ingå i UEN.

Formationer inom Europaparlamentet

Politikerna i Europaparlamentet är indelade i alleuropeiska partier. Dessa Europapartier utgör sammanslutningar av flera nationella partier. Dessa partier bildar sin

sentanter för hårdföra nationalister såsom franska Nationella Fronten. Den största gruppen är EPP-ED som är ett center-högerparti bestående av Europeiska Folkpartiet och EU-Demokraterna.

Sverigedemokraternas ambition

I dagsläget har Sverigedemokraterna observatörsstatus i det europeiska partiet AEN, vars partigrupp i Europaparlamentet är Unionen för Nationernas Europa (UEN). Denna grupp innehåller partier som intar en EU-skeptisk hållning och förespråkar en restriktiv immigrationspolitik. Här finns bland annat Dansk Folkeparti, och polska "Lag och Ordning". Den ser ut att vara den mest lämpliga grupp för Sverigedemokraterna att samarbeta med.

Efter EU-valet den 7 juni väntas dock en del omstuvningar göras inom AEN/UEN, varför gruppens framtida status återstår att se. Hitills pekar tecken dock på att gruppen kommer bestå, kanske till och med med ännu bättre sammansättning.

Efter Lissabonfördraget – EU:s grundlag

I nuvarande form är Europaparlamentets makt begränsad till den första pelaren. Pelarstrukturen

uppstod då vissa medlemsländer motsatte sig en överstatlighet rörande utrikes- och säkerhetspolitik samt polisiära och straffrättsliga områden, då de menade att det var ett stort hot mot deras nationella suveränitet. Därmed uppkom den

EU:s tre "grundpelare".

det så kallade Lissabonfördraget gå igenom, vilket helt kommer ta bort pelarstrukturen, och därmed göra samtliga frågor helt överstatliga. Detta kommer innebära en betydande maktförskjutning från Sverige till Bryssel där svenska lag kommer bli underställd EU-lag. ■

Kent Ekeröth

kent.ekeroth@sverigedemokraterna.se

Asylsökande föreslås höjda ersättningar

► Enligt ett lagförslag från EU-kommissionen kan Sverige tvingas höja ersättningen till asylsökande. EU-kommissionen vill ha kraftigt ökad ersättning, något migrationsminister Tobias Billström välkomnar. Han säger sig stå bakom vad han kallar ökade rättigheter för asylsökande. EU:s förslag går även i linje med den statliga utredningen SOU 2009:19 som föreslår en kraftigt ökad dag ersättning på drygt 69 procent. ■

Parboendegaranti ingen självklarhet

► Sverigedemokraterna Trelleborg lämnade i höstas in en motion där man efterlyste en parboendegaranti. Som svar har nu lämnats att en garanti för par att bo tillsammans inte kan lämnas.

Sverigedemokraternas motionärer Anita Persson och Helmuth Petersén, anser att äldre människor inte ska behöva skiljas åt när de hamnar på ett äldreboende och lämnade därför in en motion med krav på att en parboendegaranti instiftas. Som svar lämnar både vård- och omsorgsnämnden samt kommunstyrelsen att man anser att en sådan garanti inte går att utfästa. ■

Kritiken mot äldre vården fördubblades

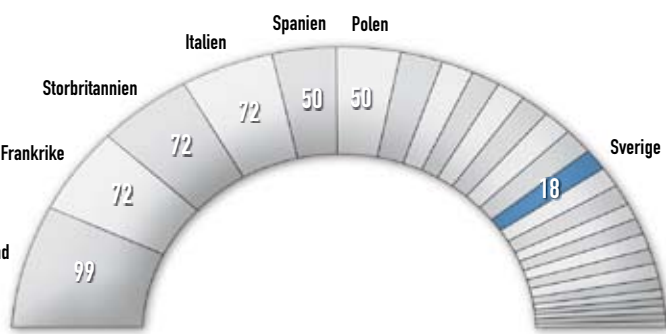
► Stockholms äldreombudsman får ta emot allt fler klagomål och vartannat ärende rör hemtjänst och äldreboende.

Synpunkter och brister vad gäller den grundläggande omvårdnaden nästan fördubblades till 1 700 ärenden under fjolåret. Klagomålen rör att äldre inte får lägga sig eller stiga upp när de vill, de får dålig hjälp med den personliga hygienien och äldre har råkat ut för uttorkning, viktminskning samt trycksår. Den stora personalomsättningen och bristen på tid är andra saker folk yttrar sitt missnöje över. ■

Folkhälsoinstitutet ger SD rätt om äldrepolitik

► Statens folkhälsoinstitut redovisar i ett regeringsuppdrag att social gemenskap genom mötesplatser, fysisk aktivitet och goda matvanor stärker och bibehåller hälsan bland äldre.

Folkhälsoinstitutet kommer även fram till att satsningar på förebyggande åtgärder är centralt för bättre hälsa bland äldre och därmed ett minskat vårdbehov. Man påpekar även nödvändigheten med en utveckling mot att bättre tillgodose äldres behov för att stärka samt stödja de äldre. Därmed bekräftas även behovet av Sverigedemokraternas äldrepolitik. ■

Efter EU-valet 2009 kommer Sverige att ha 18 av 736 mandat vilket gör att Sverige egentligen hamnar långt under den fyraprocentsspärr som vi själva tillämpar i vårt eget riksdagsval.

ska båda ministerrådet och parlamentet godkänna lagförslaget med absolut majoritet.

EU:s budget måste också godkännas av parlamentet för att den ska gå igenom. Även revisionen av föregående års budgetar ska godkännas av parlamentet.

Utöver det ska parlamentet även godkänna EU-kommissionen, det vill säga EU:s verkställande makt vilket kan liknas vid EU:s regering.

tur partigrupper som sitter i Europaparlamentet.

Syftet med konstruktionen av Europapartier är enligt EU att öka samspelet med nationella politiska partier och att "främja integrationen" mellan medlemsländerna. EU har ju en ambition om att läsa upp nationsgränserna, och alleuropeiska partier ses som ett led i en sådan utveckling. Europapartierna erhåller ekonomiska bidrag från EU

Jan Guillou bryter mot journalistiska konventioner:

Rapporterar om SD – sanningsenligt

Jan Guillou lovade att granska Sverigedemokraterna som partiet aldrig blivit granskat förr.

JAG BEFINNER MIG UTOMLANDS när Maria på Aftonbladet tar första kontakten. Först tror jag att det är ett skämt och ber dem återkomma. Jag behöver fundera. Det tar dock inte lång tid att bestämma sig för att tacka ja, förutsett att det är på riktigt. Inte för att jag har några förhoppningar om att reportaget ska bli särskilt fördelaktigt, utan snarare min spontana analys säger att det inte finns något för oss att förlora på ett sådant, troligen unikt projekt.

Jag tackar ja.

Jan Guillou ska ringa upp mig. Första gången han gör det hamnar han hos min sekreterare, Martin, som genast skickar mig ett SMS. När jag ringer tillbaka är det upptaget. Några dagar senare gör jag ett nytt försök. Efter ett par signaler lyfts luren i andra ändan:

– Hallå!

Jodå, jag känner igen rösten. Jag presenterar mig men Jan bryter genast in och frågar om jag är tankelösare? ”Tänkte just att jag måste ringa dig”, säger han. Sedan snackar han på om projektet, om hur han ännu inte vet vad det ska leda till, att han tycker det är bra att jag ska åka runt så mycket, att han ska agera som reporter och alltså inte som kolumnist. Och att han faktiskt kan läsa sin e-post. Jag bryter in med ett och annat ”visst” och ”absolut” emellanåt. Vi bestämmer träff.

MÅNDAG FÖRMIDDAG, jag står i kylan utanför partikansliet och väntar på Jan. Vi har bestämt att träffas klockan tio. Mycket punktligt kommer han i taxi. Vi hälsar artigt och vandrar sedan ned i det han i sin artikel kommer att kalla ”bunkern”. I förebyggande syfte ber jag om ursäkt för vårt kansli och säger något om våra svårigheter att hitta bra lokaler. Jag väljer att för Jans skull göra ett sällsynt undantag från skoförbudet. Inte kan jag väl tvinga på honom ett par plastiga loafers, som dessutom har vita färgfläckar sedan renoveringen före jul?

Det roar mig att han upplever partikansliet som ”välstädat”. Det har jag faktiskt aldrig hört någon säga förut, och kanske vittnar det mer om Jans uppfattning om städning än om lokalen som sådan.

Vi slår oss ned i fikorummets, pratar lite om veckoplaneringen och beställer alla nödvändiga tågbiljetter. Nej då, jag är inte speciellt flygrädd, men det betyder inte att jag gärna flyger i onödan. Det finns många skäl till att föredra tåg.

Mitt planerade möte med Stockholmsdistriktet blir inte av, varför vi istället sätter igång att prata lite om min bakgrund. Jag berättar om min uppväxt, om min väg in i politiken och inte minst om Sverigedemokraternas utveckling.

Jan visar stort intresse för partiets tidiga år och han snålar inte med benämningarna. ”Nazistisk sekt” är ständigt återkommande. Jag väljer att inte säga emot, även om jag egentligen tycker att det är en kraftig överdrift. Istället fokuserar jag på vad som skett sedan mitten av 1990-talet, då vi bytte till en partiledare som hade ambitionen att skapa ett konventionellt parti. Det var då jag själv kom in i bilden. Allt som hände dessförinnan vet jag egentligen väldigt lite om. Att vi hade stora brister är dock ställt utom allt tvivel, och

det finns liksom ingen anledning att ge sig in i en diskussion om hur allvarliga de bristerna egentligen var.

Vårt samtal avbryts av att en kille från kopieringsmaskinföretaget dyker upp och vill skriva nytt serviceavtal, ny maskin inkluderad. Sannolikt blir han ganska paff när han får skaka hand med Jan Guillou. Han håller dock masken.

Innan Jan tar kväll, klockan halv två, hinner han med att berätta om en undersökning som visat att han är den författare med störst andel Sverigedemokrater i läsekretsen. Det är uppenbart att det fascinerar honom och vi gör ett gemensamt försök att analysera orsakerna. Det ska sägas att jag inte lyckats verifiera hans uppgifter, men det låter inte osannolikt att det förhåller sig som han påstår.

Mitt förslag till förklaring gäller Jans historiska romaner. Detta trots att de har en tydlig politisk utgångspunkt som knappast borde tilltala mina partivänner. Svensk historia intresserar dock Sverigedemokrater.

Jan själv menar att det måste vara Hamilton – ”det är det där med flaggan” – och så berättar han om sitt besök hos skinnskallarna på Fryshuset för många år sedan. Han fick av någon anledning för sig att ta med sin

bättre hälft dit. För säkerhets skull hade han först frågat föreståndaren Anders Carlberg om säkerheten. Det skulle inte vara några problem, och således stövlade paret Guillou en kväll in i skinheadbaracken. Det blev alldeles tyst, tills någon ropade: ”Det är ju Jan Guillou”, varpå Jan bad om en öl.

Han berättar med viss stolthet om hur han resten av kvällen fick åtskilliga ryggdunkningar och om hur skinnskallarna var alldeles lyriska över romanfiguren Carl Gustaf Gilbert Hamilton, vars tydliga vänstersympatier inte tycktes bekymra Fryshusets kortsnaggade stammisar. ”Det är det där med flaggan vi bryr oss om”, ska de ha sagt

TISDAG MORGON bär det av till Göteborg med X2000. Där ska vi bli upphämtade på centralen och skjutsade till partiföreningens nya lokaler en bit utanför stan.

Jan dyker upp i sin vidunderliga sälpås, som han tillskansat sig vid ett besök på Grönland. Han har uppenbarligen inget behov av att hålla sig anonym, trots sitt kändisskap och det faktum att vi är på väg till rikets andra stad. ”Jag tänker bara på att jag är kändis när jag är i Tyskland. Då tittar ingen på mig.”

Under tågresan passar Jan på att ställa några frågor om sådant han läst i partiets jubileumsbok, som utkom i samband med förra årets tjugoförårsfirande. Återigen är han främst intresserad av partiets tidiga år och han har slagits av de olika skribenternas öppenhjärtiga skildringar av hur de upplevt partiets utveckling. Eftersom vi strax ska träffa min företrädare på partiledarposten, Mikael Jansson, blir det naturligt att vi pratar en del om just hans bidrag till boken. Jan tycker att det är ”mycket Karl den tolfte och fanor och sånt” över Janssons text. ”Det finns ingen svensk fana”, hävdar han. ”Det heter flagga!”

En annan sak som Jan upplever som ett genomgående tema i jubileumsboken är våra problem med vänsterextremister. Det kommer vi att prata mycket om under resten av veckan. Han verkar uppriktigt bekymrad över det fenomenet.

I Göteborg serveras kaffe och frallor. Jag kör min grej om EU-vallet. Resten av tiden ägnas åt allmän diskussion med Jan som naturlig mittpunkt. Av någon anledning

pratar vi mycket om kyrkopolitik, men den diskussion jag själv upplever som mest intressant handlar om svenskhet och mångkulturalism. ”SD:s svarta kärna”, som Jan kallar det i sitt reportage. Vi pratar om möjliga framtidsscenario. Hur sannolikt är det att Sverige ser ut som Libanon om tvåhundra år? Varför är mångkulturalismen ett problem?

Vi är flera stycken som gör tappra försök att övertyga vår gäst om behovet av en gemensam värdegrund i det svenska samhället för att kunna upprätthålla välfärden och rättsstaten. Jag tror att han vid det här tillfället börjar förstå vad vi menar, att vi inte är ute efter att ”kasta ut invandrarna” utan att vi är seriöst oroad över de senaste decenniernas utveckling och att vi har en ganska genomtänkt idé om vad man bör göra.

Jan ger i samband med detta själv uttryck för en smått häpnadsväckande uppfattning. ”De måste försvenskas”, menar han, invandrarna alltså. Jag är inte säker på att han själv förstår att det är precis det vi också tycker, och att vi är det enda parti som har just den utgångspunkten. Jag förklarar det för honom

PÅ ONSDAGEN BÄR DET AV till Gävle. Nu har en kvinnlig fotograf, Lotte, avslutit. Alldeles precis före avgång dyker sälpåsen upp på perrongen. Man anar Jan där bakom.

I Gävle stannar vi två dagar och två nätter. Vi besöker först – efter att ha checkat in på hotellet – distriktsstyrelsen för att diskutera det praktiska inför kommande EU-valkampanj. Därefter bär det av till partilokalen, där det hålls öppet hus just på onsdagar. Ett tjugotal medlemmar dyker upp. En del av dem är för mig bekanta ansikten, men till min glädje är de flesta sådana som jag inte träffat tidigare. Efter drygt tre timmars minglande åker vi vidare till en italiensk trattoria, där kvällen avslutas med pasta och ett glas rödvin.

Under timmarna i partilokalen diskuterar vi bland annat kungahuset. Jan tycker att vi ska införa republik. Jag håller förstås inte med, men måste ändå erkänna att jag möts med en del intressanta argument. Om jag uppfattar saken rätt, är det framför allt utnämningen av statliga tjänstemän som enligt Jan skulle bli

Jan Guillou är en av de första journalister som börjat söka bekantskap med Sveriges nya makthavare.

I den bittra vinterkylan fick Jimmie Åkesson bittert erfara att stjärnreportern Jan Guillou drog till sig mer intresse än det budskap Sverigedemokraterna ville framföra på sitt torgmöte.

bättre om vi fick möjlighet att utse vår statschef genom val.

Jan Guillou är en man med åsikter om precis allt, även om sådant man kan förmoda att han inte vet någonting om. Och Jan Guillou är en man som alltid har rätt; "Så är det!"

Vi kommer in på diskussionen om Sveriges officiella språk. Jan har noterat vårt krav på att svenskan ska bli officiellt språk i Sverige. Han har svårt att förstå varför. "Det är det ju redan", menar han. Jag säger mig vara beredd att ta gift på att det inte är så. Däremot är svenskan officiellt språk i Finland och EU. Jan börjar då räkna upp de fem språk han hävdar är officiella i Sverige: Svenska, romani chib, jiddisch, finska och tornedalsfinska.

Jag måste tänka efter en stund, men påpekar snart att han har misstänkt samiska. "I så fall har vi sex officiella språk", säger Jan och sedan är den diskussionen slut. "Så är det!"

Sanningen är den att Sverige inte har något officiellt språk. Svenskan är vad man brukar kalla "huvudspråk", som inte är lagfäst, och så har vi fem officiella minoritetsspråk. Dessutom har svenskt teckenspråk samma status som minoritetsspråk

TORGMÖTET PÅ TORSDAGEN blir en kall tillställning. Aftonbladets webb-TV har kommit för att spela in ett inslag om det egna Guillouprojektet. Dessutom finns lokalmedia på plats, men de är egentligen bara intresserade av kändisförfattaren. Någon från Arbetarbladet tycks uppriktigt oroad över att se Jan Guillou tillsammans med mig och de övriga partimedarbetarna. *Har han gett sig in i partipolitiken? I det partiet? Det ser nästan ut som att han står på tur att tala ...* Jan lugnar sin kollega genom att förklara syftet med sin närvaro.

Utomhusmöten på vintern – i det här fallet norr om Dalälven – är egentligen något jag brukar undvika. Nu har det dessutom börjat snöa. Jag vet att jag kommer att frysa, särskilt om händerna, men just vid det här tillfället har jag fått ett större bekymmer i det att min röst inte håller. Jag hinner säga två-tre meningar innan det tar stopp. Efter en diskret harkling kan jag väsa fram ytterligare en mening. Sedan dör rösten helt.

Aj då!

Det känns kanske väl dramatiskt att prata om panik i den situationen, men det är i alla fall lite jobbigt. Inte minst med tanke på att åhörarskaran nu har växt från en handfull poliser till åtminstone några tiotal vardagsflanörer. Betydligt fler än jag hade väntat mig.

Till slut kommer en vänlig själ

fram till mig med en burk mineralvatten ur vilken jag tar några klunkar. Sedan kan jag fortsätta prata ganska obehindrat i en halvtimme. När jag nästan frusit fast på Stortorget lämnar jag över mikrofonen till Maggan och Louise, som fortsätter att underhålla publiken med bravur medan jag ger en intervju för Aftonbladets TV-team och sedan söker upp Jan för att om möjligt stjåla lite av den värme som strålar från hans närmast groteska pälsverk.

På eftermiddagen gör Jan en mer formell intervju med mig och sedan tillbringar jag en stund med fotograf-Lotte, som förbereder ett ljudbildspel för Aftonbladets hemsida. Resten av dagen är jag inlåst på hotellrummet för att skriva veckobrev och fördjupa mig i regeringens alldeles färskt utspel i energifrågan. Lite glad är jag för den debattartikel jag fått publicerad i den andra kvällstidningen. Det gäller regeringsfrågan: "SD har inget att förlora på nyval", lyder rubriken

När Jan Guillou besöker Sverigedemokraterna uppstår det märkliga fenomen att han befinner sig samtidigt både hos sina svåraste politiska motståndare och sina främsta beundrare.

FREDAG KLOCKAN 06:25. Vi har just satt oss på SJ:s regionaltåg från Gävle mot Stockholm. Resan går sedan vidare mot Karlstad, där vi ska möta upp distriktsledningen med ordförande Runar i spetsen. Lunch på Plaza med efterföljande överläggningar i hotellets konferenslokaler. Även här pratar vi EU-val. En radioreporter från P3-programmet "Verkligheten" har också hittat hit. Det liknar en presskonferens, trots att det egentligen är ett internt strategimöte.

Före återfärden mot Stockholm hinner vi med några ärenden på stan. Jag ska köpa födelsedagspresent till en vän och Jan följer mig troget till Systembolagets whiskyhylla. Han tycks road av min beslut-

samhet i detta sammanhang – det hela tar inte ens fem minuter, och då förmår jag dessutom plocka med mig ett par flaskor vin till helgens middagar.

Innan Jan somnar på tåget hinner han uttrycka sin oro över att inte hinna hem till kvällens upplaga av På spåret. Det är bara tjugofem minuters marginal enligt tidtabellen. Han berättar om sin erfarenhet av programmet, som han själv deltog i under en säsong, och de två frågor han stupade på men som han egentligen kunde. Såklart! Nåt med ubåtar, var det visst. "Det är mycket lättare hemma i soffan", meddelar han.

Klart det är!

Strax före ankomst till Stockholm trår Jan på sig sälen, tar sin portfölj och reser sig:

– Nu får vi hoppa över alla artigheter och sånt. Jag springer direkt till taxi.

Jag visar förståelse. Hade jag inte haft andra fredagsplaner vore jag säkert lika stressad hem till TV-soffan för veckans dos av firma Oldsberg-Hellberg. Min generation är dock inte lika bunden av TV-tablåer. På spåret kan jag se på nätet det passar. Tåget stannar.

– Hej!

PRECIS SOM UTLOVAT hör Jan Guillou av sig strax efter helgen. Han vill visa mig resultatet av den officiella intervjun. Han är fortfarande lite osäker på både upplägg och publiceringsdatum, men förklarar att själva intervjudelen förmodligen kommer att sprängas in i ett mer omfattande reportage utan direkta citat av mig. Fyra-fem sidor ska det bli.

Citaten har jag inget att anmärka på. "Så blir det när man antecknar noggrant", svarar han. Reportern Jan Guillou använder alltså inte ljudupptagning vid intervjuer. Han antecknar. Noggrant.

Projektet är avslutat. "Vi gjorde ett bra jobb", är Jans uppfattning. "Tyvärr kan jag inte önska dig lycka till, i alla fall inte med det politiska, men det var trevligt att lära känna dig."

Jag tänker att jag gillar honom, att han är förbaskat udda men trevlig och lätt att umgås med. En skön prick. Och så tänker jag att det är tråkigt att jag snart kommer att bli arg på honom, när resultatet av vår vecka ska tryckas i Aftonbladet.

Men jag gillar honom fortfarande. Och snart ska jag ta mig tid att läsa någon av hans böcker ... ■

Jimmie Åkesson

jimmie.akesson@sverigedemokraterna.se

Tala klarspråk om våldtäkterna!

Svensk media känner sig sällan manad att gräva i ett eventuellt samband mellan ökad invandring och ökat antal våldtäkter. Foto: Nyhetskanalen.se

DEN 27 APRIL presenterade ett internationellt forskarlag, finansierat av EU, en studie, som visar att våldtäkt är mer vanligt förekommande i Sverige än i något annat EU-land. Sverigedemokraternas partiordförande, Jimmie Åkesson menar att ett första steg mot att komma tillrätta med problemet är att erkänna dess kulturella dimension.

– För oss som följt utvecklingen av den här problematiken kommer det internationella forskningsteams rapport tyvärr inte som en överraskning. Problemet har nu nått en sådan omfattning att vi inte längre har råd med några politiskt korrekta skygglappar. Vi kan inte längre blunda för att ökningen av våldtäkterna i Sverige är intimt förknippad med invandringen från Afrika och Mellanöstern.

– Statistiken från till exempel Brottsförebyggande rådets rapport 2005:17 visar att invandrare har en överrepresentation på fem gånger beträffande våldtäkt och våldtäktsförsök, att överrepresentationen varierar kraftigt mellan olika in-

vandrargrupper och att överrepresentationen kvarstår även efter att man kompenserat för socio-ekonomiska variabler. Detta är en tydlig indikation på att detta är ett problem som till stor del kan förklaras med kulturella faktorer. Mönstret tycks dessutom vara detsamma över hela Västvärlden. För bara några veckor sedan rapporterade till exempel den norska polisen att samtliga överfallsvåldtäkter som begåtts i Oslo de senaste tre åren hade utförts av utomeuropeiska invandrare.

– Det är bara en mycket begränsad del av invandarmännen som gör sig skyldiga till våldtäkt, men det är ingen ursäkt för att ignorera det faktum att problemet har en kulturell dimension. För att kunna lösa problemet måste vi erkänna dess rötter och vi måste börja titta närmare på vilka föreställningar, värderingar och drivkrafter det är som får män från vissa kulturer att i högre utsträckning än andra vilja våldföra sig på och förnedra kvinnor från majoritetsbefolkningen. Allt annat vore ett stort svek mot Sveriges kvinnor. ■

Björn Söder i regionfullmäktige:

"Inga skattepengar till könsstympning av barn!"

ORGANISATIONEN Sveriges kommuner och landsting, SKL, gick den 27 april ut med en rekommendation till samtliga landsting om att börja genomföra skattesubventionerade religiösa omskärelser på pojkar. Björn Söder, gruppleddare i Region Skåne (SD), menar dock att religiös omskärelse är att jämställa med könsstympning och därför inte ska subventioneras av samhället, såvida det inte är medicinskt motiverat.

– Barnets rätt att bestämma över sin egen kropp, att inte utsättas för onödiga risker och att själv få bestämma sin religionstillhörighet, måste här gå före föräldrarnas religiöst motiverade önskemål.

– SKL:s argumentation om att landstingen nu ska börja utföra stympningarna, så att risken för att icke-kompetenta personer utför omskärelsen minskar, är helt enkelt inte hållbar. Exakt samma argument skulle nämligen kunna anföras för att landstingen även ska börja utföra kvinnlig könsstympning och det hoppas jag inte är SKL:s mening.

Sverigedemokraterna anser att en del av de resurser som nu tas i anspråk, istället borde användas till informationskampanjer i syfte att övertyga föräldrarna att helt avstå ifrån att omskära sina barn.

– Den som av religiösa skäl önskar operera bort en bit av sitt könsorgan bör också ha rätt att göra så, men då ska den personen vara myndig, utföra handlingen av egen fri vilja och själv stå för hela kostnaden för ingreppet.

Man kan inte bara okritiskt förutsätta att ett barn, för all framtid, kommer att vilja tillhöra samma religion som föräldrarna.

Skattemedel ska inte användas till att subventionera könsstympning av barn. ■

SD kampanjar i hela landet

I Trelleborg stod man den 21 mars på torget och diskuterade med väljarna om både EU-frågor och den lokala politiken.

Sverigedemokraterna är det överlägset största partiet utanför riksdagen, och opinionsundersökningarna visar att partiet med största sannolikhet kommer in i riksdagen i valet 2010. Partiet syns alltmer i stora, rikstäckande medier.

Men Sverigedemokraterna skiljer sig på ett grundläggande sätt från till exempel de mindre partier som de senaste åren fått mycket mediauppmärksamhet. Partiet är uppbyggt med hjälp av lokal aktivism, och detta frivilliga, folk- rörelseorganiserade engagemang skapar grunden för att Sverigedemokraterna en dag ska kunna bli det ledande partiet i Sverige.

DET KAN INTE HA UNDÅTT någon att Sverigedemokraterna satsar stort i den pågående EU-vals kampanjen, och överallt i landet arbetar nu de aktiva med att tala med väljarna och visa att EU berör oss alla i vår vardag. I vissa delar av landet, till exempel Skåne, Kronobergs län, och Blekinge, kommer stora postutskick med foldrar och valsedlar att göras men även där arbetar man intensivt med att "blada", det vill säga dela ut trycksaker direkt i brevlådor. Kampanjen började redan lördagen

den 21 mars. Överallt i landet delades ett första flygblad ut i brevlådor. SD-kuriren bad lokalavdelningarna att skicka fotografier från den första dagens bladningsarbete.

I Sveriges sydligaste stad, Trelleborg ställde de lokalaktiva upp ett bord på torget, och det dröjde inte länge innan dialogen med Trelleborgsborna var igång. Både flygbladet och det senaste numret av SD-kuriren gick åt som smör i solsken.

Trelleborg är en hamnstad med täta kontakter med kontinenten, och har berörts mycket av EU:s öppnade gränser. Bland annat har inflödet av narkotika ökat.

Samtidigt, över 70 mil bort, samlades de lokalaktiva i värmländska Torsby för en större flygbladsutdelning. Arbetet organiserades av Daniel Brosius, SD Torsbys vice ordförande. SD-kuriren ringde upp Daniel för att få veta mer:

– Första dagen delade vi ut cirka två tusen flygblad, och det har blivit många, många mer sedan dess. Och när vi kommer och pratar med folk så tystnar det där pratet om rasism ganska snart; jag är ju själv adopterad från Sri Lanka.

Hur många aktiva är ni i Torsby?

– Vi är åtta stycken som är med

och arbetar hårt nu, men vi växer hela tiden.

Varför går det så bra för er?

Daniel Brosius lägger ett flygblad i en brevlåda. Foto: SD Torsbys Mediagrupp

– Jag skulle vilja säga att Torsby är den mest patriotiska kommunen i Värmland. Jag har själv bott på flera andra ställen, till exempel i Filipstad och i Hagfors kommun. Där är det rödfärgat, man har inte alls samma känsla för sin bygd.

Vilka EU-frågor engagerar värm- länningarna mest?

– EU lägger sig ju i mycket när det gäller jakt- och viltfrågor, så

vill vi inte ha det. En annan sak är att Torsbyborna vill ha en levande landsbygd. Det här är ju saker som har både med EU och med riksdagspolitik att göra. Därför tror jag vi kommer att få väldigt mycket röster inte bara nu, utan också i valen 2010.

Det tredje lokalavdelningen ni kan se bilder från på denna sida är SD Gävle. I Gävle har partiet cirka trettio aktiva, en egen partilokal, och syns mycket på gator och torg. Roger Hedlund, ordförande i SD Gävle säger till SD-kuriren:

– Vi har satt som mål att dela ut femtiotusen flygblad, foldrar, och valtidningar här i Gävle.

– Vi träffas en gång i veckan och stordelar tillsammans. Sedan samlas vi och fikar. Då brukar jag ha en genomgång av hur mycket vi delat ut, och hur mycket vi ska dela ut. Detta ger alla en känsla av delaktighet och förståelse för de gemensamma målen.

Torsten Ahlén är aktiv i SD Gävle.

med människor, så att alla förstår att de beslut som fattas i EU berör oss alla i vår vardag. Från vecka 22 kommer vi att möta väljarna på torgen i de större orterna med vår flyttbara valstuga. ■

Hans-Olof Andersson

hansolof.andersson@sverigedemokraterna.se

Partiledare Jimmie Åkesson talar på torgmöte.

Sverigedemokraternas EU-valupptakt:

”Ge oss Sverige tillbaka!”

SDU:s vice ordförande William Petzälls anförande var centrerat kring ungdomars situation i dagens Sverige där ungdomsarbetslösheten nu är nästan trettio procent. Foto: Hans-Olof Andersson

Lördagen den andra maj var det dags för Sverigedemokraternas stora, centrala valupptaktsmöte. Mötet ägde rum i Stockholm och drog stor uppmärksamhet från media, med reportage i bland annat Rapport.

OMkring hundrafemtio sverigedemokrater var på plats och lät sig inspireras av flera av de ledande kandidaterna till valet. Sven-Olof Sällström var den förste talaren:

– Vi går till val på hela SD:s Europapolitik. Vi kan inte begränsa oss till att bara valarbete i termer av själva Europaparlamentet.

Margareta Sandstedt. Foto: Hans-Olof Andersson

En viktig punkt i Sven-Olof Sällström anförande var när han beskrev hur riksdagen, till synes i sömnen, klubbade igenom Lissabonfördraget:

– När riksdagen tog beslut om Lissabonfördraget var det 54 ledamöter som inte deltog!

Vi vill stärka svenska folkets makt

över vår egen framtid. Hela EU kännetecknas av ett monumentalt demokratiskt underskott. Det här är inte en organisation vi ska tillhöra!

Sedan kritiserade Sven-Olof Sällström grundligt statsminister Fredrik Reinfeldt och dennes vindflöjelliknande följsamhet av högre makthavares signaler:

– Nyligen var Reinfeldt i Turkiet. Där fällde han ett uttalande som fick mig att tänka på Göran Perssons hyllande av diktaturen i Kina, med yttrandet om Kinas ”stabilitet”: Reinfeldt sade: Turkiets medlemskap i EU är viktigt för stabilitet och trygghet i Europa”

Sven-Olof Sällström, själv djupt engagerad och kunnig i säkerhetspolitik efter många år som officer i armén, undrade om Reinfeldt verkligen kunde någonting om säkerhetspolitik, eller geografi:

– Turkiet ligger i en extremt instabil region; det gränsar till Syrien, Iran, och Irak. I praktiken råder inbördeskrig sedan årtionden. Lissabonfördraget innebär att EU skulle ta på sig att kriga för Turkiets intressen om landet blir EU-medlem.

Förspel till riksdagsvalet

Sedan var det dags för Jimmie Åkesson att berätta en del om partiets EU-politik, och hur viktigt detta val är för partiets, och därmed också landets framtid:

– EU-valet kommer att påverka hur det går för oss i riksdagsvalet. Går det bra för oss här kommer det att skapa en positiv förväntan inför de allmänna valen nästa år. Vårt mål i detta val är fyra procent.

Om själva EU sade han:

– Vad ska vi med EU-samarbete till? Ett samarbete som vill detaljreglera vårt sätt att leva? Ge oss Sverige tillbaka!

Trots att det var många talare

denna dag, märktes inga tecken på trötthet bland publiken. Till och med Dagens Ekos reporter kunde ses anteckna flitigt. Kanske var även Sveriges Radios ökända ”Kaliber”-redaktion på plats iförda dagens förklaradnad.

Sven-Olof Sällström. Foto: Hans-Olof Andersson

William Petzäll, vice ordförande för SDU var näste talare:

– Arbetslösheten bland ungdomar är nu nästan uppe i trettio procent. Vi är på väg in i en lågkonjunktur, och i detta läge vill den borgerliga regeringen importera arbetskraft, och genom de så kallade integrsjobben subventionera nyinvandrades löner med 75 procent!

Håll Bryssel borta från beteshagarna

Per-Arne Wahlberg är skogsmästare från Tranås och nummer tre på listan till EU-valet. Det var med lugn och pondus denne äntrade talarstolen, och tog till orda i sina hjärtefrågor: lantbruk, skogsbruk, och jakt och fiske:

– EU vill ta ifrån oss våra traditionella beteshagar. Alla snår, alla buskar ska bort. Och i denna fråga, liksom många andra, har Sverige och jordbruksverket som vanligt lagt sig platta inför alla EU-direktiv.

Halva unionens budget går till lantbruksstöd. Tyvärr lever alla lantbrukare på stödet. Fanns det inte skulle de få lägga ner. Det här systemet behöver reformeras, men hur, det vet jag faktiskt inte.

Sedan talade Wahlberg om jaktfrågor, ackompanjerat av vackra bilder. Hans huvudbudskap var: Vi måste begränsa antalet vargar. Hans konklusion för de ämnesområden han tagit upp var:

– Sådana här frågor får absolut inte avgöras i Bryssel! SD kommer alltid, i alla sammanhang, kräva självbestämmande både på land och på vatten, och att alla beslut ska fattas nära människorna de berör.

EU-gynnar knarkhandel

Sedan var det dags för någon som många väntat på: Margareta Sandstedt från Gävle, tvåa på valsedeln:

– EU tycker det ska vara fritt med handel och samarbete över gränserna. Några andra som också arbetar så är den internationella brottsligheten.

Jag är utbildad drog- och alkoholavvännare. Kampen mot drogerna är de ensammas kamp. Jag arbetade ett tag som kriminalvårdare. En äldre fånge, vi kan kalla honom ”Nisse”, beskrev för mig hur drogerna förändrat allt, hur ingen kunde lita på någon annan längre.

Margareta Sandstedts innerliga avsky för droger var inte att ta miste på, men hennes ilska mot de makthavare som låter drogerna förstöra vårt folk var om möjligt ännu större:

– Vi kan inte låta oss trollbindas

av naiva politikernas drömmar om öppna gränser.

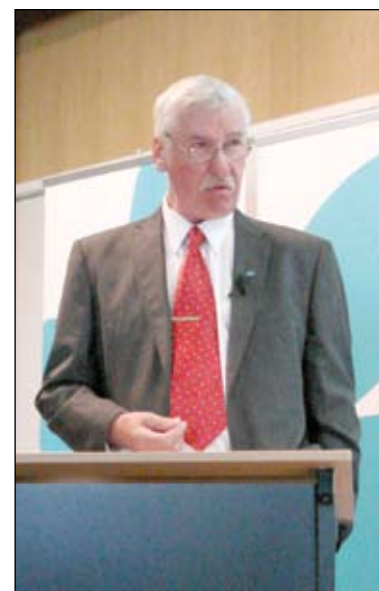
Själva valmötet avslutades av partistyrelseledamot Mattias Karlsson, som satte in EU-valet i ett historiskt sammanhang av en tusenårig kamp för svenskt självbestämmande. Genom recitation ur bland annat den finlandssvenske poeten Jarl Hemmers verk påminde han alla om att hur länge kampen för frihet och självbestämmande mot utländska fogdar och kungar har pågått. Speciellt uppmärksammade han årsdagen av Engelbrekt Engelbrektssons död. I slutet av talet citerade han Vilhelm Moberg:

– Sverige är vårt.

Men det är också de dödas land. De döda har mycket att säga oss men de kan inte längre värna sitt värv. Det är upp till oss.

Hans-Olof Andersson

hansolof.andersson@sverigedemokraterna.se

Per-Arne Wahlberg. Foto: Hans-Olof Andersson

Albanien söker medlemskap i EU

▶ Albanien premiärminister, Sali Berisha, har meddelat att Albanien har för avsikt att formellt söka medlemskap i den Europeiska Unionen.

Enligt Berisha har Albanien "i princip" fått grönt ljus från EU:s ordförandeland Tjeckien att lämna in sin ansökan. Den albanske premiärministern hävdar också att 96 procent av albanerna stöder ett medlemskap. Den ekonomiska situationen i landet föranledde nyligen en varning från den Internationella valutafonden (IMF). ■

Svenska EU-löner upp 58 procent

▶ Genom ett nytt lönesystem får de svenska EU-parlamentarikerna från och med den 14 juli en löneökning på 58 procent.

Enligt dagens regler får svenska EU-parlamentariker lika mycket som en svensk riksdagsman - 54 500 kronor i månaden. Men efter ett nytt beslutat lönesystem ökar EU-lönerna med 58 procent. Det innebär en månadsinkomst på 86 000 kronor per ledamot. ■

EU: Sveriges el är för billig

▶ Dagens industri rapporterar på sin nätsida att EU-kommissionen misstänker att Svenska Kraftnät gynnar svenska elkonsumenter.

Enligt EU-kommissionen leder begränsningen av exportkapaciteten i de svenska elnäten till att Sveriges elkonsumenter får för låga elpriser. Kommissionen har därför inlett en formell undersökning enligt artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget om huruvida Svenska Kraftnät använder metoder för att gynna svenska elkonsumenter och om detta kan vara olagligt. ■

Hög befolkningstillväxt bland muslimer

▶ Den muslimska befolkningen i Storbritannien ökar tio gånger snabbare än vad resten av samhället gör. Det visar siffror från Office for National Statistics. Inom loppet av fyra år har den muslimska befolkningen ökat med en halv miljon personer till dagens 2,4 miljoner. Under samma period minskade den kristna befolkningen med mer än två miljoner, rapporterar timesonline.co.uk den 30 januari.

Experter säger till tidningen att ökningen av den muslimska befolkningen beror på en hög invandring kombinerat med höga födelsetal hos den invandrade befolkningen.

Muslimska ledare säger sig vara nöjda med utvecklingen, medan experterna är mer oroade och pekar på de svåra konsekvenserna för det brittiska samhället, inte minst vad gäller integration och ökade kostnader. Muslimerna är nämligen de minst integrerade samtidigt som de bidrar minst ekonomiskt till det övriga samhället.

Dansk Folkepartis toppkandidat i EU-valet:

"EU föraktar medborgarna"

Det är en världsvan och slipad politiker som möter mig på Christiansborg i Köpenhamn. Morten Messerschmidt, som redan är en etablerad folketingsledamot trots sin unga ålder, kommer att toppa Dansk Folkepartis EU-lista i valet i juni. Samtliga medlemmar man pratar med har bara gott att säga om honom och det ligger stora förväntningar på hans axlar inför EU-valet. Det är därför extra glädjande att Morten tar emot och ger en intervju för SD-Kuriren inför den stundande valrörelsen.

AV TRADITION ÄR valdeltagandet lågt i EU-valet även i Danmark, vilket brukar innebära att det främst är Dansk Folkeparti väljare som inte går och röstar. Men i år hoppas man på ett trendbrott. På valdagen är det även folkomröstning kring tronföljdsordningen vilket troligtvis kommer att öka valdeltagandet, eftersom monarkin är en fråga som berör det danska folket. Detta liksom att flera beslut i EG-domstolen visat att EU inte bara blandar sig i, utan dessutom bestämmer över danska lagar.

– Det har öppnat upp ögonen på medborgarna för vad EU verkligen är för något, berättar Morten. Han fortsätter:

– Det här är något vi i Dansk Folkeparti varnat för i många år, men som avfärdats som nonsens av de andra partierna. Nu visar det sig att vi haft rätt hela tiden. Vår förhoppning är att både EU:s maktkoncentration och invandringspolitiken blir viktiga frågor i valrörelsen.

Återerövra demokratin

Även om Dansk Folkeparti är starkt kritiska till EU, så är man i grunden positiva till ett europeiskt samarbete. Med detta menar man att EU ska begränsas till att hantera gränsöverskridande frågor, till exempel frågor rörande miljö och terrorism. Dansk Folkeparti vill vidare demokratisera EU genom att flytta makten från EU tillbaka till nationalstaterna.

Just frågan om demokrati är mycket viktig för Morten, och han påpekar att EU är djupt odemokratiskt. Partier som står utanför partigrupperna i parlamentet har till exempel mycket begränsad talartid i parlamentet. Men demokrati förutsätter att alla får komma till tals och att allas röster är lika mycket värda. Avsaknaden av ett gemensamt språk omöjliggör dessutom ett brett folkligt deltagande i en europeisk beslutsprocess. EU har

istället kommit att bli en fråga för en liten elit.

Morten pekar också på att EU och unionens ledande politiker i själva verket föraktar sina egna väljare. Han exemplifierar påståendet med att EU valt att fortsätta processen mot ett alltmer överstatligt EU, trots att väljarna valt att säga nej till både EU-konstitutionen och Lissabonfördraget i de tre senaste folkomröstningarna som hållits i ämnet.

Viktigt att väljarna röstar

Det är bara i Dansk Folkeparti som väljarna har en garant för att den negativa utvecklingen inom EU förs fram i ljuset, konstaterar Morten:

– Det är bara genom vårt hårda arbete vi kan visa på att vårt arbete gör skillnad. När de andra partierna är aningslöst EU-positiva så kritiserar Dansk Folkeparti maktförskjutningen till EU och det demokratiska

underskottet.

Morten Messerschmidt har tillgång till flera olika arenor för att föra ut sitt budskap. Talarstolen i Folketinget används flitigt, liksom möjligheten till politiska utspel i TV, radio och tidningar. Det är skillnad gentemot situationen i Sverige där demokratin sitter lika trångt som i EU.

Turkiet, inget för EU

Dansk Folkeparti är motståndare till ett turkiskt EU-medlemskap. När vi talar om Turkiets vara eller inte vara en del av Europa, så sköter Turkiet själva arbetet med att diskvalificera sig från ett EU-medlemskap, konstaterar Morten. Turkiet styrs i dag av en antisekular regering i ett våldsamt polariserat land. Där vi står upp för yttrandefriheten så är det straffbart i Turkiet att nämna folk-mordet på armenierna. När vi i Europa vidare försvarar kvinnors lika rättigheter, så ser man det i Turkiet som ett angrepp på deras kultur och levnadssätt. De självklarheter som vi i Europa ställer oss bakom, är inga självklarheter i Turkiet. Istället avskärmar sig Turkiet allt längre från Europa. Och det framgår allt tydligare att skillnaderna är alltför stora för att ett samarbete mellan Turkiet och Europa ska vara möjligt.

Morten avslutar med att önska Sverigedemokraterna lycka till i valet!

Jens Leandersson

jens.leandersson@sverigedemokraterna.se

Gör som jag:

Invandrare, välj Sverigedemokraterna!

Invandrarna är numera en ansenligt stor del av befolkningen. Är de medvetna om vilken maktfaktor de utgör? Vet de att de kan påverka och ändra politikens utveckling och riktning om de vill?

Många av oss invandrare nyttjar sin erfarenhet till att tjäna den goda saken i samhället. Många är intresserade av samhällets utveckling och några av oss försöker även att påverka den. Med fötterna i en annan kultur är många ofta väldigt klarsynta och pragmatiska individer. Många är ovanligt modiga och vågar beröra känsliga frågor kring integration och invandring – ämnen som etniska svenskar blundar för, antingen på grund av konflikträdsla eller ren och skär bekvämlighet.

Sverige är unikt med sin utveckling av demokrati, jämlikhet, korruptionsfria statsförvaltning och hög tillit mellan människorna. De flesta är nog inte medvetna om dessa till att börja med osynliga, men ack så underbara värden att bli omgiven av.

Jag själv är invandrare och jag har också genomgått olika stadier i min utveckling innan jag insåg vem jag ska vara lojal och tacksam mot. Jag

kom till Sverige på 1970-talet, samtidigt som många andra från det gamla öst. Vi som anlände därifrån hade minst sagt annorlunda upplevelser med oss från ett annat samhälle; ett förljuget, fattigt samhälle, byggt på maktthavarnas privilegier och undersåtarnas brutala förtryck. Vi som kom undan levande därifrån kunde känna tacksamhet.

Sverige tog emot oss med respekt och gav oss en hjälpsam hand. Vi kunde njuta av kostnadsfria språkurser, vi fick möjlighet att bekanta oss med svensk kultur, litteratur och historia.

Att lära ett nytt språk och att bli en del av en folkgemenskap berikar livet med nya dimensioner. Tänk vad underbart det är att läsa litteratur på originalspråk och lära känna svenskarnas historia och om förfäder som med sina gärningar har skapat det här fantastiska landet. En samhällsmodell som är förebild

i hela världen.

Så länge allt gick sin gilla gång behövdes vi mest på arbetsmarknaden och inte på politikens barrikader. Jag personligen började redan på 1980 talet tycka att takten på invandringen var lite väl häftig. Man hade hört historier om bedrägerier, falska premisser och om hur missbruket av svenska folkets godhet hade accelererat.

Min medvetenhet om problematiken och missnöjet med sakernas tillstånd hade börjat växa för var dag. Jag visste dock inte hur jag skulle finna stöd för min åsikt, och ännu mindre hur jag konkret skulle kunna ändra utvecklingen. Det var då jag fick idén och sökte mig till ett konservativt parti, vilket hade många av mina värderingar.

Det var många år sedan, i början av partiets riktiga genomslag. Numera har vi en viss andel invandrare bland våra medlemmar. Detta är tyvärr ett ganska okänt faktum. Likaså är det okänt att Sverigedemokraterna var ett av de större partierna i senaste valet räknat antalet utlandsfödda kandidater på sina vallistor.

Fler och fler får upp ögonen för vårt sunda och realistiska politiska

program. De människor som inte har fått sina åsikter om oss deformationer av media tycker att mötet är överraskande positivt. Glädjande nog hör man fler och fler prata väl om Sverigedemokraterna. Det har till slut gått fram att vi inte är några främlingsfientliga individer med dold agenda. Vi reagerar mot missbruket, flatheten och att varje öppen diskussion är omöjlig i samhället utan stämpel på budbärarna.

När sunda invandrare höjer sina röster mot den alltmer havererade invandringen låter det nästintill som om de citerade Sverigedemokraternas handlingsprogram. Många är inte heller särskilt rädda att uttrycka sin syn om sakernas tillstånd. Det är sådana invandrare vi ber att ta ett steg närmare vårt parti.

Jag uppmanar alla invandrare att bekanta sig med partiet och välja sida, vår sida. Sverigedemokraterna är ett parti för invandrare också, vi välkomnar alla som vill visa sin kärlek för vårt älskade land. ■

Anna Hagwall

anna.hagwall@sverigedemokraterna.se

Ungdomarna tar sikte mot inget mindre än Europaparlamentet

Andrea från Hälsingland

VI MÖTS PÅ STADSBIKOTEKET och hon tar i hand med ett fast handslag samtidigt som hon utbringar ett stort leende. Jag träffade henne först för ett par år sedan då hon självmant tog kontakt med ungdomsförbundet och ville engagera sig. Jag märkte redan då att hon var en stark och målmedveten tjej med ett stort civilkurage. Hon säger sig ha blivit tilltalad av de flesta ståndpunkter som Sverigedemokraterna står för, men att hon framförallt reagerat på den massiva invandringen.

Andrea är en 20-årig student med golf och ridning som stora intressen. Idag står hon som nittonde namn på Sverigedemokraternas valsedel till Europaparlamentsvalet. Och EU-politiken är någonting som märkbart intresserar henne:

– Ett mellanstatligt samarbete i internationella frågor är viktigt, men för den sakens skull behöver vi nödvändigtvis inte ha en union likt den vi har idag, säger hon.

Att potentialen för Sverigede-

mokraterna är stor, råder det ingen som helst tvekan om. Inte minst i Hälsingland, där Andrea bor, är EU-motståndet starkt. Men motståndet mot EU kan också vara ett problem om vi inte lyckas förmå EU-kritikerna att gå och rösta, påpekar Andrea. Därför kommer hon tydligt gå ut för att förmedla vikten av att människor verkligen röstar i valet för att stoppa EU:s utvidgning och maktbegär.

– Det är rimligt att nationer värnar sina egna intressen i första hand, därför ser jag det som oförståeligt att våra lagar ska styras av miljontals européer som inte alls har samma perspektiv som oss i olika frågor, konstaterar Andrea.

Just när det gäller att nå ut till väljarna så finns det olika vägar att gå. Andrea menar att hon i främst kommer rikta in sig mot förstagångsväljare. Detta dels för att de är viktiga att knyta upp till partiet för framtida val, dels för att vi har ett rikstäckande stöd bland den mål-

gruppen som 2006 låg på 12 procent i Ungt Val.

Andrea tror att just ungdomsförbundet har en extra viktig funktion att fylla i valet då det låga valdeltagandet gör att varje röst är minst dubbelt så mycket värd:

– Ungdomar befinner sig på Internet och många skapar sina politiska uppfattningar där. Därför kommer jag att använda nätet för att beskriva Sverigedemokraternas ståndpunkter och valplattform. Detta tror jag är rätt väg att gå. ■

Christian från Stockholm

PÅ MIN RESA HEM från Andrea i Hudiksvall, ringer jag till Christian Westling, som också är ung kandidat i Europaparlamentsvalet. Vi bestämmer möte och efter ett par dagar träffar jag honom på ett fik i centrala Stockholm.

Christian är en 25-årig bilförsäljare från huvudstaden som gick med i partiet på självaste valdagen 2006. Detta efter att ha varit både moderat och kristdemokrat. Christian har en katolsk kristen tro och har därför sökt efter ett parti som tar upp de värdefrågor som han tilltalas av.

Jag får ett balanserat intryck och han pratar lugnt och avspänt om sin väg in i partiet:

– Jag som många andra upptäckte att det endast är Sverigedemokraterna som står för de kristna värderingarna som jag vill se samhället vara präglad av.

EU-frågor har alltid intresserat Christian. Därför har han också jobbat aktivt med frågan genom att skriva insändare och debattartiklar, men också genom att stå på gator och torg och med mikrofo-

nen i hand upplysa medborgarna om EU:s överstatlighet. Christian berättar hur han anser att EU:s likriktning riskerar att ta bort Europas största konkurrensfördel. Detta är någonting som är särskilt farligt i globaliserande tider:

– Jag är övertygad om att det som gjort Europa så unikt och starkt är att vi haft självständiga nationer som har kunnat konkurrera fritt med varandra. I nuläget försvårar EU konkurrensen mellan medlemsländerna och då förslappas utvecklingen gällande realistiska lagar, levnadsstandard och med politisk och individuell frihet.

Sedan Christian nyligen blivit invald i Förbundsstyrelsen för Sverigedemokratisk Ungdom har han verkat för EU-frågan även där. Kommande projekt blir att jobba aktivt i SDU:s egen valkampanj,

där fokus kommer att riktas mot skolorna, och han betonar tydligt vikten av att prata om frågor som tilltalar ungdomar.

– Förstagångsväljare och yngre i allmänhet har inte så bra koll på vad EU innebär, därför är det angeläget att de får rätt information. Sverigedemokratisk Ungdoms ändamål med kampanjen är just att upplysa elever kring detta, berättar Christian.

Christian anser att Sverigedemokraterna har en stor fördel i valet:

– Medan de andra partierna håller för ögonen, påtalar vi sanningen. Vi är det enda partiet som sätter Sverige främst och som vill se ett Europa bestående av självständiga nationer, och jag tror att det perspektivet delas av väldigt många svenskar, avslutar han med ett vinnande skratt. ■

Medlemsträff i SDU Bergslagen

EFTER ATT SVERIGEDEMOKRATISK Ungdom tagit beslut om att göra medlemskapet gratis, har vi fått se en massiv medlemstillströmning. Det är ungdomar som många gånger fått se tråkigheter i dagens samhälle. Tråkigheter som blivit en följd av en felaktig och galet förd politik.

Sverigedemokratisk Ungdom i Bergslagen anordnade fredagen den 27 februari en medlemsträff. Detta för att fånga upp alla de nya intresserade som tagit steget och blivit medlemmar i SDU. Mötet hölls i partilokalen i Gävle och många ungdomar dök upp för att diskutera och lyssna på information av lokala representanter.

Marcus Andersson, som sitter med i styrelsen för SDU Bergslagen, berättade om den Europeiska Uni-

En av många medlemsträffar för SDU:are i Gävle.

onen, valet till Europaparlamentet och valrörelsen:

– Vårt gränsskydd är i dag närmast obefintligt och därför gynnas grov brottslighet av detta. Vanligt förekommande är import av vapen, droger och inte minst människohandel. Vi måste alltså arbeta för att

stärka våra gränser!

Marcus talade också om Lisabonfördraget som han menade allvarligt hotar EU:s nationer och liknade det med ett stormaktsbygge av skrämmande sort. Efter det tog han bland annat upp frågor som den tilltänkta EU-armén, bevaran-

det av den svenska kronan och om hur viktigt det är att vi håller i de svenska jobben.

– SDU är det enda ungdomsförbundet som vi i nuläget vet kommer att ha en egen valkampanj inför Europaparlamentsvalet i vår. Vi kommer att trycka upp material anpassat för ungdomar. Det kommer också att lanseras en egen kampanjhemsida inom kort.

Efter Marcus Anderssons uppskattade EU-föreläsning, passade Louise Erixon på att uppmana alla att aktivera sig i SDU, och hur viktigt det är att alla uppmanar sina nära och kära att gå och rösta den 7 juni.

Medlemsträffen höll igång långt in på kvällen och det var trötta SDU:are som tog sig hemåt efter ett mycket givande och intressant möte. ■

Public service med politisk agenda

NÄR IDÉN MED PUBLIC SERVICE föddes i Sverige, så välkomnades det av regeringen – dock med tydliga krav på att vissa riktlinjer skulle följas. Konkret fick idén form redan 1924, då AB Radiotjänst bildades. I kraven hänvisades det tydligt till saklighet och opartiskhet. Det skulle inte finnas några ekonomiska, ideologiska eller politiska bindningar. Tanken var att det skulle vara media för hela folket, inte för något särintresse.

Kritiker menar dock att rapporteringarna och problemanalyserna inte varit tillräckligt objektiva. Under 1970-talet debatterades det friskt om att förhållningsorderna om objektivitet och saklighet inte följdes. Många ansåg att programmen var präglade av en vänstervriden hållning. Kritiken har bevisligen haft viss grund; public service och dess olika mediafunktioner har nämligen fallits ett flertal gånger av ansvarig myndighetsfunktion.

Jag förstår – och välkomnar – att journalister har en politisk uppfattning. Det innebär dock inte att skatteavlönade nyhetsförmedlare ska kunna nyansera samhällsdebatten i den riktning man själv anser vara rätt. Extra farligt blir det när de flesta av dessa journalister har samma politiska färg och målsättning.

Människor litat i stort på att det som sänds via public service faktiskt är sant. Nyhetsförmedlingen av idag är dock inte bara nyheter utan utgör även riktlinjer för hur man ska tycka i olika politiska frågor, hur man ska förhålla sig i världens konflikter och vilka partier som är att betrakta som ”legitima”.

Ett exempel på de metoder som public service ägnat sig åt kunde vi se i början av 2009. En journalist utskickad av Sveriges Radio försökte infiltrera Sverigedemokratisk Ungdom. Ansvarig för detta projekt var Sanna Klinghoffer. Journalisten skulle spela in allt som sades i ungdomsförbundet.

SDU var ett perfekt offer – vi stämmer nämligen inte alls in på det som Sveriges Radio anser vara ”politiskt korrekt”. Något liknande har aldrig hänt något annat politiskt ungdomsförbund – och lär sannolikt aldrig hända heller. Trots att programmet i fråga inte har sänts än är det lätt att misstänka hur resultatet kommer att se ut. Agerandet är från början långt ifrån opartiskt och kommer sannolikt också att visa sig vara rättsvidrigt – något som kommande juridiska processer får besvara.

Oavsett vilket, är slutsatsen att Sveriges Radio inte beskriver verklighetsklimatet så som det verkligen är. De skapar istället en falsk bild, anpassad efter deras egen världsbild. I deras utgångspunkt äger de själva rätten att bestämma vad som är rätt och vad som är fel att tycka. Trots detta förväntar de sig att det är vi – skattebetalarna – som ska betala deras löner. Någonstans haltar dem i sin logik; för mig går nämligen den ekvationen inte ihop. ■

Louise Erixon

louise.erixon@sverigedemokraterna.se

Enen i den svenska kulturhistorien

ENEN VÄXER OFTA I hagmarker och är därmed en av de växter som kommer att drabbas hårdast om EU:s krav på att de unika svenska hagarna skall skövlas, inte ändras. Nedan följer en kort redogörelse för vilken betydelse enen har haft för vår svenska kulturhistoria:

En indikation på hur stor betydelse våra förfäder tillmätte enen är att man förr trodde att enbeståndets öde var sammanflätat med rikets. När enarna drabbades av sjukdom, blev gula och vissnade, så sade man att detta ”bebådade konungadöd”. På många håll i landet florerade också föreställningar om att enen var besjälad och flera äldre folksägnar innehåller motiv där enens ande plötsligt börjar tala när trädet skall huggas ned. Enen var också vanligt

förekommande som kalendermärke. I trakterna kring Västervik där allmogen hade för vana att samla in och äta Svärtans ägg, sade man att denna insamling skulle börja ”när enen ryker” (släpper sitt frömjöl). I Dalarna sade man istället att man skulle börja meta när detta hände.

Alla delar av enen användes förr till olika ändamål i det svenska bondesamhället. Stammen användes till gårdsgårdsstörar, arbetsredskap, möbler och pilbågar åt barnen. Grenarna användes i sin tur till att fläta korgar, som man bar hem fisk i. Enens barr och ris användes i begravningskransar och till att röka kött och fisk med. Finhackat enris användes också för att sprida behaglig doft och pynta golven med vid festliga tillfällen. Vid särskilt högtidliga tillfällen lade man ned mycket

tid på att strö ut det hackade riset på golvet i vackra formationer till exempel i form av en stor blomma. Gotlandsdricka eller ”Dricku” räknas av många som Sveriges främsta bidrag till den internationella alkoholkulturen och smaksätts just med enris. Enens söta frömjöl kokades in till sirap som användes som smörgåspålägg. Enbären användes till att krydda mat samt till att smaksätta dricka, öl och snus.

Olika delar av enen användes också inom folkmedicinen för att bota en rad sjukdomar såsom tandvärk, ögonsjukdomar, barnskabb och tilltäppta näsor. ■

Mattias Karlsson

mattias.karlsson@sverigedemokraterna.se

”Eneskogen” vid Anderstorp i Skåne är en unik botanisk sevärdhet, ett vidsträckt område betesmark med enar som är över hundra år gamla och över tio meter höga.

SD kampanjar för att rädda den svenska sommarhagen

Svenska hagar får i framtiden inte se ut som något annat än EU-hagar. Foto: Mattias Karlsson

TILL SKILLNAD FRÅN större delen av övriga Europa innehåller de traditionella svenska betesmarkerna varierande växtlighet i form av buskar och träd.

De svenska ekarna, hasselsnåren, björkdungarna och enebuskarna har länge retat byråkraterna i EU, som anser att alla europeiska betesmarker måste se exakt likadana ut. Inför hot om dryga böter har den svenska regeringen kapitulerat inför EU:s krav och ändrat reglerna för det så kallade gårdsstödet. Sveriges bönder tvingas nu välja mellan att gå miste om sina bidrag eller att skövla de hagmarker som de vårdat i generationer. Därmed hotas ett unikt och artrikt svenskt kulturlandskap med rötter ned i bronsåldern.

Sverigedemokraterna tänker dock inte stilltiggande se på när detta händer och därför gör man nu gemensam sak med Lantbrukarnas Riksförbund genom en kampanj för att rädda den svenska sommarhagen. Partiets medlemmar kommer att ge sig ut på gator och torg för att dela ut flygblad och samla in namn. En kampanjhemsida kommer att lanseras. Protestlistor har lagts upp

på internet och en facebook-grupp med beteckningen ”Rädda den svenska sommarhagen!” har skapats.

Sven-Olof Sällström, Sverigedemokraternas toppkandidat i valet till Europaparlamentet, kommenterar:

– Den här frågan är på många sätt symbolisk för hela det svenska EU-medlemskapet. Svenskarna betalar tiotals miljarder kronor till EU varje år; pengar som istället kunde använts till att förbättra den svenska välfärden. För att sedan kunna få tillbaka knappt hälften av våra egna pengar, tvingar byråkraterna i Bryssel oss till likriktning och utplåning av vår nationella särart.

– Vi har fått nog av EU:s detaljstyrning, förmynderi och demokratiförakt och vi har fått nog av den svenska regeringens undfallenhet och bristande kurage. Vi tänker inte frivilligt ge upp vårt unika svenska kulturlandskap och om inte regeringen omedelbart står upp mot Bryssel och ändrar dessa vansinniga regler, så lovar vi att göra denna fråga till en av våra huvudfrågor, både i den kommande EU-valrörelsen och inför nästa års riksdagsval. ■

”Destruktörerna” av Tommy Hansson:

Samhällskritik med udden mot vänster

FÖR DEN SOM VILL få sig en omskakande läsning rekommenderas boken ”Destruktörerna” av SD Södertäljes Tommy Hansson.

Med iver och passion går Tommy till angrepp på den ideologiska diskurs som förstört vårt land under så lång tid. För många, inklusive mig, är vi högst medvetna om 68-vänsterns inflytande men sorgligt ovetande om de tidigare strömningarna.

Tommy Hansson som är ideologiskt konservativ, utbildad journalist och mångårig redaktör för tidskriften Contra blandar personliga reflektioner med välgrundad kritik

mot kulturvänstern. Den röda tråden genom boken är enskilda människors betydelse i historien samtidigt som det finns ett gemensamt ansvar.

En brist är att det finns ett antisocialdemokratiskt perspektiv när det finns fler personer av annan politisk åskådning som bidragit till samhällsförstörelsen. Den ensidiga skildringen gör att trovärdigheten minskar, vilket är ledsamt då det är en bok som väcker tankar och ger insikt. I det skräckgalleri av destruktörer som Tommy Hansson lyfter fram så finner han filosofen Axel Hägerström, som var obekant för mig tidigare, som huvudansvarig.

Axel Hägerström var företrädare för en värdenihilism som satt djupa spår i den socialdemokrati som format Sverige och vår självbild.

Boken har fokus på den utrikespolitiska scenen från svenskt vidkommande, vilket avspeglar Tommy Hanssons eget intresse för utrikespolitik. Samtidigt är detta bokens styrka med dess skildringar av hur utrikespolitiken påverkats och formats av den ideologiska konformismen i Sverige.

”Destruktörerna” är ett viktigt samhällsdokument för den som är intresserad av att lära sig mer om varför samhällsdebatten ser ut som den gör. Boken väcker också

intresse till fördjupning. Bokens svaghet är att den endast putsar på ytan eftersom den spänner över så många olika personer istället för att göra mer inträngande analyser av färre personer. Men det är inget som ska hindra någon från att läsa boken utan tvärtom, det ger dig som läsare blodad tand för att vilja läsa mer om de personer som Tommy Hansson – med rätta – utnämner till destruktörer av vårt Sverige. ■

Jens Leandersson

jens.leandersson@sverigedemokraterna.se

Barockt

MATTIAS KARLSSON
KOMMENTERAR UTTALANDEN

”I målningar närmar sig Hanna Sjöstrand hundens anus. Vi möter döden, livet, löftet och lusten i de olika anallhårens rädslor, drifter och levnadsöden.”

(Dramatikern, Ludvig Uhlbors, recenserar konstnärinnan Hanna Sjöstrands masterutställning ”En studie i hundanus”, vid Malmö konsthögskola. Pressmeddelande från Galleri KHM 2009-03-01)

Tanken på att slutresultatet av en ung konstnärinnas fleråriga och skattesubventionerade studier, är en utställning om ”rädslor” och ”levnadsöden” hos olika hundanus, är kanske ingenting som inverkar särskilt positivt på skattemoralen, åtminstone inte hos mig. Å andra sidan brukar det ju sägas att konstens uppgift är att spegla samhället och sett ur det perspektivet blir ju den aktuella utställningen och dess tema åtminstone en ganska talande symbol för den svenska samhällsutvecklingen i allmänhet och tillståndet i den av kulturmarxismen förhärjade kultursektorn i synnerhet.

*

”Jag har valt att inte ha barn för annars skulle jag inte kunna jobba för djuren”

(Inga-Lill ”Lili” Päivärinta från ”Lili och Sussi”, Aftonbladet 2009-02-12)

Med all respekt för att abortfrågan är komplex och kontroversiell så menar jag ändå att det borde stämma till eftertanke kring människovärdets ställning i vår moderna kultur, när en känd artist och förebild, som i det här fallet, går ut och berättar att hon gjort abort för att bättre kunna ta hand om skadade, vilda djur samt att

hon blivit tård av djup sorg över av att vilda djur dött. Samtidigt tycker hon att det känns ”okej” att ha avslutat sitt eget barns liv. Ordstävets om att inte vara värd ”ett ruttet lingon” borde kanske bytas ut mot att inte vara värd en vingbruten kråka ...

”Några entusiastiska unga muslimer.”

(Per Garthon, SVT Debatt 2009-03-12)

Ovanstående är alltså de ord som Per Garthon använde för att beskriva de fanatiska islamister som, under Davis Cup-demonstrationen i Malmö, ropade efter utplåningen av judar. Nu väntar vi bara på hans beskrivning av Usama bin Laden som en energisk grottforskare och Ayatolla Khomeini som en käck mysfarbror med jultomteskägg.

*

”Det måste ske en självrannsakan inom pressen efter detta.”

(Olof Holmgren talesman för Vänsterns studentförbund och kampanjorganisationen ”Stoppa matchen”, Sydsvenskan 2009-03-08)

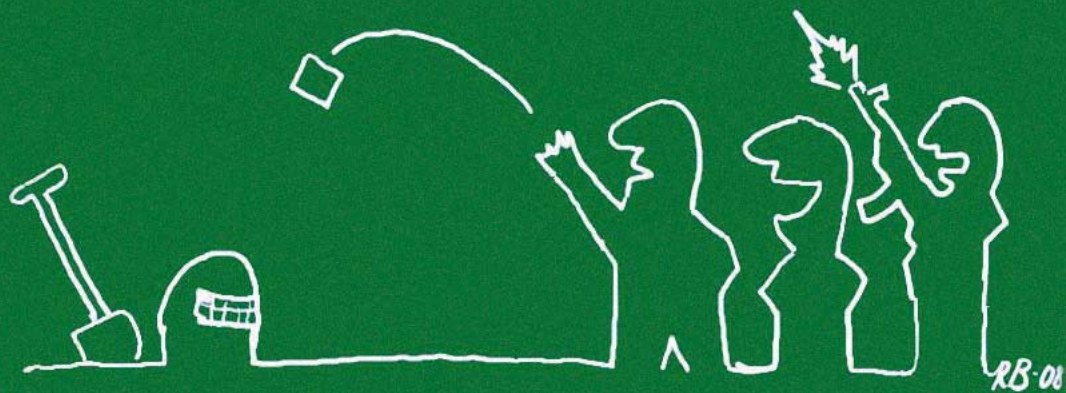
Socialisten Olof Holmgren och kampanjorganisationen ”Stoppa matchen”, som inför Davis Cup-demonstrationen i Malmö bjöd in AFA som deltagare och utropade att ”idag är Malmö Gaza!”, anser att det i första hand är massmedia som måste ägna sig åt självrannsakan efter att demonstrationen urartade i kravaller. Detta måste väl ändå kunna räknas som någon form av världsrekord i att se grandet i sin broders öga, men missa bjälken i det egna?

Robbans betraktelser !!!

Först kom Halal-TV

Nu presenterar SVT sitt nästa barnprogram:

”Linus På Linjen - islamistisk version”

RB-08

(S)AHLIN TÄNKER TILL:

”För att klara framtidens utmaningar måste framtidens svenska folkhem bebos av människor från alla världsdelar. Svenska företag, organisationer och skolor måste ha fönster och dörrar på vid gavel mot omvärlden.”

Dåvarande integrationsminister Mona Sahlin i Aftonbladet www.aftonbladet.se/debatt/article205435.ab den 16 april 2004.

Den Förbannade sverigedemokraten

Linus är en tvåbarnsfar i sina bästa år som försörjer sig som kontorsrått och som nästan alltid har ett leende på läpparna. Han bor med sin familj i Stockholm och är på fritiden aktiv i Sverigedemokraterna.

Linus kom en dag att tänka på hur många arga e-brev han skickar, företrädesvis till journalister, bara för att inte spricka av ilska - allt till ingen nytta. Därför startade han en blogg med namnet *Den förbannade sverigedemokraten*. Bloggen genomsyras av en lätt ilsken attityd. Ömsom med glinten i ögat, ömsom på blodigt allvar.

”Granskningar”, muppar och spionage.

Massmedieåret har hittills varit en besynnerlig soppa av lumpen transjournalistik, hänfull demokratisyn och en liten - men ack så frisk - gnutta hederligt och respektfullt sanningsökande.

Som många känner till infiltrerades Sverigedemokraterna under 2008 av det av skattebetalarna finansierade och av riksdagspartierna styrda Sveriges Radio, SR. En ung och karriärsugen kvinnlig ”journalist” övertygades att byta namn och nästla sig in i partiet. Caroline, som hon hette efter att patent- och registreringsverket beviljat namnbytet, ansökte om medlemskap i Sverigedemokraterna.

Eftersom vi är ett öppet parti och eftersom det är ont om unga kvinnor som vill syssla med politik så mottogs Caroline med öppna armar av ungdomsförbundet, SDU, något som hon utnyttjade för att med dold mikrofon i privata sammanhang försöka få Sverigedemokrater på olika nivåer att säga något olämpligt som politikerna i SR:s styrelse skulle bli nöjda med.

Detta smutsiga verk fortgick så under hösten och avslutades abrupt när Caroline ertappades med dold utrustning. Caroline blev ypperligt generad och flydde platsen. I röran som uppstod förlorade hon sin väska. Caroline polisanmälde Sverigedemokraterna för att ha stulit väskan med spionutrustning. Förundersökningen om den påstådda stölden lades dock ned.

Jag ser med förvåning fram emot att få ta del av materialet som SR spelat in vid alla riksdagspartiers ungdomsförbunds privata fester och resor. Jag förutsätter nämligen att ”public service” inte springer ärenden åt riksdagspartierna genom att på Sovjetmanér attackera endast deras enda gemensamma rival.

Efter turerna kring statlig medias tvivelaktiga moral så kom nästa drev igång. Den här gången var det Aftonbladet som i en artikelserie ”granskade” Sverigedemokraterna. Med ödesmättade och substanslösa rubriker och direkt falska anklagelser försökte man sänka anseendet hos partiet. Till sin hjälp hade man en rad personer som fått lämna partiet på grund av diverse personliga brister och dessutom vad man kallade ”anonyma” källor (läs: Aftonbladetreportrar med tillfällig personlighetsklyvning).

Sverigedemokraterna fick inte uttala sig annat än ytterst kortfattat. Detta eftersom Aftonbladet visste att anklagelserna var ett gäng muppars livliga omvärldstolkning blandat med rena fantasier, och att detaljerade svar från partiet skulle radera tidningens syfte med ”granskningen”.

Man kan fråga sig om de människor som läser Aftonbladet vet om att tidningens ambition är att agera enväldig domare och bödel på den politiska spelplanen.

För att avsluta mindre ilsket, ja faktiskt positivt och närmast aktningsfullt, så vill jag nämna att det finns det en journalist som visat prov på vad riktig journalistik handlar om. En reporter som i handling bevisat att han är ute efter att visa upp någon sorts sanning för läsarna. Och jag trodde faktiskt aldrig att jag skulle få anledning att säga detta, men det är Jan Guillou.

Jan Guillou följde under en vecka partiledare Jimmie Åkesson. Säkert med ett betungande bagage av fördomar om oss, men tydligtvis med föresatsen att förmedla en objektiv bild. Och trots vissa i min mening felaktiga detaljer, så tycker jag att Guillous reportage får väl godkänt. Tyvärr bakade Aftonbladet in Guillous frilansreportage i samma artikelserie som de skamlösa ”granskingsartiklarna”, men det tänker jag inte lasta Guillou för.

Alldeles oavsett vad Guillou själv har för politisk agenda, och alldeles oavsett hur fel och hemsk jag tycker att den är, så kan jag inte annat än glädjas över att det fortfarande finns riktiga journalister, sådana som verkligen vill veta sanningar och vill belysa fakta. Tack Jan!

Därför bör du rösta på Sverigedemokraterna till Europaparlamentet

EU handlar inte bara om Europa och det som sker där. Tvärtemot påverkar EU hela sex av tio beslut i våra kommuner och landsting samtidigt som en stor del av besluten i den lagstiftande riksdagsförsamlingen sker på direktiv från den europeiska unionen. För EU som de vill ökar de dessutom sin makt ytterligare på bekostnad av Sveriges självbestämmande. Utfallet i valet till Europaparlamentet den 7 juni påverkar med andra ord oss alla i allra högsta grad. Därför är det också så oerhört viktigt att ta ställning.

SVERIGEDEMOKRATERNA går till val på slogan "Ge oss Sverige tillbaka". Det gör vi på grund av att Europavalet inte bara handlar om vad som sker i Europa - det handlar minst lika mycket om vad som sker i Sverige, då EU har en suverän makt inom flera politikområden. Redan idag påverkas sex av tio svenska politiska beslut av EU. Unionen bestämmer till exempel alltifrån hur vår jordbrukspolitik ska bedrivas, hur svenska hagar skall se ut till hur delar av den svenska arbetsmarknadspolitiken och dess lönevillkor skall läggas upp. EU lägger sig också i svensk skattepolitik, föräldraförsäkringens regler, energipolitiken

och friheten på Internet.

Listan över EU:s makt kan egentligen göras hur lång som helst. Går det så kallade Lissabonfördraget igenom (EU:s nya grundlag) flyttas dessutom ännu mer makt från Sverige till Europa, vilket innebär att till exempel spanska, grekiska, belgiska och i framtiden turkiska och kanske till och med afrikanska ledamöter

bestämmer över svensk inrikespolitik - utan möjlighet till veto från svenskt håll.

Europavalet angår oss alla, inte minst oss som vill ha makt över våra egna liv och som av demokratiska skäl är starkt skeptiska till unionens existensberättigande. Att inte gå och rösta för att man är skeptisk till EU är i praktiken samma sak som att ge

sin röst till EU:s fortsatta utveckling mot en federal superstat.

Hellre en äkta EU-skeptiker och motståndare till en superstat än en EU-federalist, är vårt partis inställning, därför ställer vi också upp i valet. Men vi ställer också upp för att för att stärka gränsskyddet, för att motarbeta EU:s ambitioner att lägga sig i svenska land och vatten, för att

försvara svensk penningpolitik, för att motarbeta ett turkiskt medlemskap i unionen, för att försvara den svenska modellen för att påverka EU:s och vår egen invandringspoli-

"En röst på Sverigedemokraterna till Europavalet är en röst på Sverige och svenskarna"

tik samt för att stoppa Lissabonfördraget med tillhörande EU-armé. För Sverigedemokraterna finns det bara ett långsiktigt alternativ: Ett samarbete mellan fria och självständiga nationer! Det EU-medlemskap svenskarna röstade ja till 1994 var något helt annat än vad det blivit idag.

En röst på Sverigedemokraterna till Europavalet är en röst på Sverige och svenskarna före Europa och europeerna. Din röst gör skillnad. Tillsammans kan vi förändra. Ge oss Sverige tillbaka! ■

Johnny Skalin

johnny.skalin@sverigedemokraterna.se

**EU-VÄL
7 JUNI 2009**

Sverigedemokraterna är ett Sverigevänligt parti. Vi förvaltar omsorgsfullt vad vi ärver av våra förfäder och vad vi lånar av våra barn. Vi sätter stort värde på vårt eget land med vår underbara natur och våra gemensamma värderingar. Vi slår vakt om svenska traditioner, välfärd och trygghet – alla de värden som tillsammans utgör idén om folkhemmet.

**Ge oss
Sverige tillbaka!**